

1471

By
DAL

ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΕΡΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΝ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΥΠΟ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΛΗΞΟΥΡΙΩΤΟΥ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ,
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΜΗΣ

Χ. Νικολαΐδου Φιλαδέλφειας.

1849

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΕΚΤ

ΕΚ ΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΙ ΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΝ ΤΟΝ ΤΟΜΟΝ Α΄

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΝ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΚΤ

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΕΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΟΤΕ πρῶτον ἀναγνώσας εἰς τὸν 15 Ἀρ. τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κερκύρας, ἢ Πατρὶς, τὴν πρότασιν τοῦ Κυρ. Ἀναστασίου Εὐδία Ληξουριώτου, Ἀντιπροσώπου Κεφαλληνίας, εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον· καὶ ἀναλογισάμενος, κατὰ τὴν ἀσθενῆ μου ἱκανότητα, τὴν βαρύτητα αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα τῶν δύο πόλεων τῆς Νήσου μας, εἶδον, ὡς εἰς καθρέπτην, τὰ μεγάλα ὠφελήματα, ὅσα ὑπέσχετο ἡ καθιέρωσις αὐτῆς· ὅτε διερευνῶν τὸ πνεῦμα τῶν ἀντιτεινάντων, ἐπέισθην ὅτι μόνη ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ κατὰ τοῦ Ληξουρίου ἀποστροφή αὐτῶν, ἠδυνήθη νὰ τοῖς ὑπαγορεύσῃ ἀποδοκιμασίαν καὶ πόλεμον κατὰ τῆς προτάσεως· ὅτε πλήρης πεποιθήσεως διὰ τὴν παρὰ πάσης τῆς Νήσου ἡμῶν ἀπονεμουμένην εἰς τὴν Πατρίδα ὑπόληψιν, ἀναλύων τὰ ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς λεχθέντα, εὔρον, ὅτι ἡ ῥαδιουργία, ὑποστηριζομένη ὑπὸ προσωπικότητος τινὸς, ἐσκότισε τὸν διακεκριμένον νοῦν τοιαύτης συντάξεως, τοσοῦτον τιμώσης τὴν ὅλην Πατρίδα· ὅτε, ἐπὶ πάντων, ἤκουσα ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῶν προηγουμένων, σεβαστοὶ, πεπαιδευμένοι καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες, θέλοντες νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν τοῦ Ληξουρίου, εἰς ἀναφορὰν τινα, τὴν ὁποίαν ἐσχεδίασαν, διὰ νὰ φωτίσωσι τὴν συνείδησιν τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ καὶ ἀπολαύσωσι τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτοῦ εἰς τὰ προταθέντα καὶ παραδεχθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, ὑβρίσθησαν καὶ ἐνοθεύθη ὁ σκοπὸς αὐτῶν ἀπὸ τὴν ῥαδιουργίαν, τὴν κακίαν καὶ τὴν κουφότητα·

Ἐπεθύμησα νὰ γράψω.

Πολλὰ μοῦ ἐπαρουσιάσθησαν αἱ δυσκολίαι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας μου ταύτης καὶ ἡ μεγαλητέρα τούτων, ἡ εἰς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος μου ἀσθενῆς μου πεῖρα· καθόσον νέος ἀφήσας τὰ πάτρια, ἐπὶ 18 ἔτη διέμεινον εἰς τὸν ἔξω κόσμον. Ἀλλ' ὑπερίσχυσεν ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ἐπισκεφθεὶς διαπρεψάσας πολιὰς καὶ πεπαιδευμένους ἄνδρας, ἐξετάσας ἔγγραφα, —εἰδὼν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ μετὰ ἀκριβοῦς προσοχῆς, ἐπιμελείας καὶ λεπτομερείας μελετήσας καὶ διερευνήσας πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ μοῦ χορη-

γῆσθ' ὅλην τινά, ὅπως ἀπαρτίσω ἐν ὅλῳ ἱκανόν, ὅχι νὰ ἀνυψώσῃ τὸ ἀναξίως πάσχον Ληξούριον, διὰ λόγων, ἢ ἀφηρημένων ἐπιχειρημάτων, ἢ κενῶν λέξεων, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων, δι' ἱστορικῶν ἀληθειῶν, δι' ἀποδείξεων ἀπροσβλήτων, νὰ ἀνορθώσῃ τὴν ἰδέαν ἐκείνων, οἵτινες διὰ μόνης τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἐφημερίδων, ἢ διὰ τῆς παραδόσεως, ἐσχημάτισαν δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ νὰ διευθετήσῃ, εἰ δυνατόν, τὴν συνείδησιν τῶν κατατρεχόντων αὐτὸ, ἢ παραγνωρίζοντων τὰ ἀληθῆ συμφέροντα αὐτοῦ νὰ συντελέσῃ (εὐτυχῆς ἐγὼ) εἰς τὸ νὰ ἀναλάβῃ τὰ παραγνωρισθέντα καὶ παραγκωνισθέντα ὑπὸ τῆς κακοβουλίας δικαιώματα αὐτοῦ. Ἐπίσθην, ὅτι ἡδυνάμην διὰ τῆς ὕλης, τὴν ὁποίαν, διὰ τῶν μέσων τούτων ἐσύναψα, νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου· τὴν ὁποίαν, ἐπειδὴ ὑπαγόρευσεν, μαρτύρομαι, ὅχι ἡ περιφιλαυτία, ἢ ἡ μικροφιλοτιμία, ἀλλὰ ἡ παραγνώρισις τοῦ δικαίου καὶ ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα μου ἀγάπη, ὀλίγον ἀναλόγισα τὸ βαρὺ τῆς δημοσιότητος. (α)

Ἀναγνωρίζω καὶ ὁμολογῶ τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ μόνην περιτίθημι ἀσπίδα, τὸ ἱερὸν αἶσθημα, τὸ ὁποῖον ὑπεκίνησε τὸν ἀσθενῆ μου κάλαμον.

Εἰς Σὲ δὲ, ὦ Πατρίς μου, ἀνατίθημι τὴν διατριβήν μου ταύτην, ὡς δεχομένη ἄνευ διακρίσεως, καὶ τὸ τάλαντον τοῦ πλουσίου καὶ τὸν ὄβολον τοῦ πένητος υἱοῦ σου.

Ἀρχόμενοι ὅθεν ἐκ τῶν ὑστάτων, τρία τινὰ προτιθέμεθα.

1. Τὴν ἐξιστόρησιν τῶν διατρεξάντων.

2. Τὴν ἐπίκρισιν καὶ συζήτησιν τῶν κατὰ τῆς προτάσεως ἐπιχειρημάτων τῶν ἀντιτεινάντων, καὶ τελευταῖον,

3. διὰ μιᾶς συνοπτικῆς ἐκθέσεως τῆς φυσικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῆς πόλεως Ληξουρίου, συγκριτικῶς μετὰ τῆς τοῦ Ἀργοστολίου, θέλομεν ἀποδείξαι πόσον δίκαιον καὶ ὠφέλιμον ἀναφαίνεται τὸ ζήτημα.

Διαμαρτυρούμεθα δὲ προηγουμένως, ὅτι ἂν ἀφήσαμεν ἐλευθέραν τὴν ἐχεμύθειαν νὰ λαλήσῃ περὶ τινων ἰδιωτικῶν, ἢ προσωπικότητων, τοῦτο δὲν προῆλθεν ἀπὸ πάθος, οὐδὲ ἀπὸ μεροληψίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀπλὴν καὶ ἀλληλένδετον, οὕτως εἰπεῖν, σειρὰν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων.

Ἐμβαίνομεν ὅθεν, κατὰ πρῶτον, εἰς τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἱστορικοῦ μέρους.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος Κύρ. Ἀναστάσιος Ξυδιᾶς Ληξουριώτης, ἐπὶ τῇ συζητήσει, εἰς τὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον, περὶ τοῦ κατὰ Νήσους ἀριθμοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων, προτείνει νὰ ἔχῃ τὸ Ληξούριον δικαίωμα συμμερισμοῦ, ἢ ἰδιαιτέρας Ἀντιπροσωπεύσεως, ἐκ τριῶν Βουλευτῶν. « Προβάλλει, » λέγει ἡ Πατρίς, (Ἐφημερίς τῆς Κερκύρας) « ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς Κεφαλληνίας » νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη· τρεῖς Βουλευτὰς νὰ δίδῃ τὸ Ληξούριον καὶ

(α) Πολλὴν χρεωστῶ εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς σεβαστοὺς καὶ πεπαιδευμένους Συμπολίτας μου τοὺς Κυρίους Δ.ρα Ἀντώνιον Δαλλαπόρτα, Α.ρα Βερνάρδον Χαριτάτον, Δ.ρα Μαρῖνον Δαλλαπόρτα, τὸν σεβαστὸν μου πατέρα, Δ.ρα Ἰω. Σκαλτζούνην, Δ.ρα Ἀντ. Κεφαλλᾶν, Δ.ρα Γεώρ. Φορέστην, διὰ τὰς χορηγηθείσας μοι πληροφορίας καὶ τὰς ἱστορικὰς ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τὴν ἐπανηλειμμένην προτροπὴν αὐτῶν εἰς τὸ νὰ δώσω εἰς φῶς τὰ γραφέντα.

» πτὰ τὸ Ἀργοσόλιον—ὁ Ἀντιπρόσωπος Κύρ. Ιωάννης Φορέσης Ληξου-
 » ριώτης, ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν. — Ἀντιτείνονται οἱ Κύριοι Λούζης, Κλα-
 » ᾱς, Δέτζιμας, Κουρκουμέλης (1) καὶ Καβαλλιεράτος (Ἀργοσολιῶται).
 » Οὗτος ἀνασκευάζει τὸν λόγον τοῦ Κυρ. Ξυδιᾶ μὲ πολλὰ ἐπιχειρήματα,
 » εἰνόντα νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ βλαβερὰ, εἰς τὴν Ἐνό-
 » τητα τοῦ Κεφαλληνιακοῦ πνεύματος, ἡ πρότασις αὕτη.—Ἀλλ' ἡ πρό-
 » τασις ψηφίζεται καὶ γίνεται δεκτὴ διὰ 23 ψήφων κατὰ 16 (α.)

Μεταδοθείσης τῆς εἰδήσεως περὶ ἰδιαιτέρας τοῦ Ληξουρίου ἀντιπροσω-
 πευσεως ἐνταῦθα, τινὲς ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, σκεφθέντες ἐπὶ τοῦ ἀντι-
 κειμένου καὶ ἀναλογισάμενοι, ἐξ ἐνὸς τὰ ἐκπηγάζοντα ἰδιαίτερα ὠφελήματα
 διὰ τὴν πόλιν μας, ἐξ ἄλλου δὲ φοβηθέντες, μὴ ἡ κακοβουλία ἐπιρρέαση
 τὴν συνείδησιν τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ ἐπιφέρῃ ἐπομένως ἀρνητικὴν ψήφον κατὰ
 τῆς προτάσεως, συνέλαβον τὴν ιδέαν, ἵνα δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογικῆς, ἐκθέ-
 σωσιν εἰς τὸν Ἀρμοστὴν τὸ ὑπὲρ τῆς προτάσεως φρόνημα τῶν Ληξουριωτῶν.
 — Συγχρόνως οἱ ἐν Ἀργοσολίῳ διαμένοντες Ληξουριῶται Κύριοι Δ.ρ. Ἰω.
 Σκαλτζούνης καὶ Δ.ρ. Τιμόθεος Φορέσης συλλαμβάνουσιν, ἅμα τῆς εἰδή-
 σεως, τὴν αὐτὴν ιδέαν καὶ μεταβάντες ἀμφότεροι εἰς Ληξούριον, ἵνα καθυ-
 ποβάλωσιν αὐτὴν καὶ εἰς ἄλλους, εὐρίσκουσιν αὐτὴν πραγματοποιουμένην
 ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ προχείρου συνελθόντων καὶ συζητησάντων αὐτὴν, Κυρίων
 Δ.ρος Βερνάρδου Χαρατᾶτου, — Δ.ρος Μαρίνου Δαλλαπόρτα, — Δ.ρος Ἀντω-
 νίου Κεφαλλᾶ, — Δ.ρος Θεοδοσίου Λαβράγκα, καὶ συνενοῦνται μετ' αὐτῶν.

Οἱ Κύριοι οὗτοι ἐνέκρινον κατὰ πρῶτον, πρὶν ἢ ἐκθέσωσι τὴν ἀναφορὰν,
 εἰς προσυπογραφὴν, νὰ ζητήσωσι καὶ τὴν γνώμην ἄλλων τινῶν.—Ἀνεδέχθησαν
 ὅθεν τὴν ἐντολὴν οἱ Κυρ. Δ.ρ. Μαρίνος Δαλλαπόρτας διὰ τὸ ἐνταῦθα Κα-
 τάστημα ἢ Συνένωσις καὶ Δ.ρ. Ἀντώνιος Κεφαλλᾶς, δι' ὅσους ἄλλους ἐγ-
 κρίνει. — Μεταβὰς ὅθεν ὁ πρῶτος εἰς τὸ μνησθὲν Κατάστημα, παρόντων
 διαφόρων Κυρίων, ὠμίλησε περὶ τοῦ ἀντικειμένου, ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκουον
 πάντων τὴν ἀναφορὰν, ἥτις καθ' ἴκανήν ὥραν συζητηθεῖσα καὶ ἐπιδιορθω-
 θεῖσα εἰς μέρη τινά, ἐδόθη εἰς τὴν ἀντιγραφὴν.

Ἀλλὰ πρὶν ἔτι ἰδῆ κοινότερον φῶς καὶ ἰδοῦ ἀπὸ τὰ πλέον δημόσια μέ-
 ρη τῆς πόλεως, ἀπὸ Καφφενεῖα καὶ Φαρμακοπωλεῖα, ἐξέρχονται ὡς ἀπὸ Ἠφαί-
 ρεια, τρομεραὶ κατὰ τῶν εἰσηγητῶν καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ περιεχομένου
 τῆς ἀναφορᾶς ψευδεῖς καὶ ἀνυπόστατοι παρεξηγήσεις καὶ ὕβρεις, χαρακτηρί-
 ζουσιν αὐτὴν μὲν, ὡς ἔγγραφον ἀντεθνικόν, ἐκείνους δὲ, ὡς κυβερνητικοὺς
 καὶ φατριασὰς καὶ ζητοῦντας νὰ δελεάσωσι τὸ ἄθῳον κοινὸν καὶ νὰ τοῦ
 σερήσωσι μᾶλλον δικαιώματα καὶ συμφέροντα! Ἐκρίθη ὅθεν εὐλογον, ἅμα
 ἔγεινε γνωστὴ ἡ σκευωρηθεῖσα ραδιουργία, πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέτων συνεπειῶν,
 νὰ μὴ κυκλοφορήσῃ περαιτέρω.—Καὶ ἐνταῦθα παραπέμπομεν τὸν Ἀναγνώ-
 σην μας εἰς τὴν πρὸς τὸ τέλος ταύτης ἐπισυναφθεῖσαν κατὰ γράμμα μετὰ

(α) Πληροφορούμεθα μετὰ θεικότητος, ὅτι ὁ Κ. Μεταξᾶς ὄχι μόνον ἀπεφάνθη ἰδιαίτερος
 ὑπὲρ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ καὶ ψήφον ἔδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς. — Οἱ Κύρ. Συντάχεται οὐδὲν περὶ
 τούτου ἀναφέρουσιν. Ἡμεῖς ὁμῶς χρεωστοῦμεν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν πρὸς ἔπαινον τοῦ ἀνδρός.

τῆς μεταφράσεως αὐτῆς ἀναφορὰν, (2) τῆς ὁποίας τὸ πρωτότυπον Ἰταλίστῃ μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ὄσων ἐκ τοῦ προχείρου συνυπέγραψαν αὐτήν, ὑπάρχει παρακκαταθεμένον εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Δημοσίου Συμβολαιογράφου Κυρ. Θεοδ. Πρετεντέρη.

Ἀλλὰ πόθεν καὶ διατὶ, ἴσως ἐρωτόμεθα, αἱ τοσαῦται ἠχήσασαι φωνασκίαι; τίς ὁ δικαιολογῶν αὐτὰς λόγος; πόθεν ἡ καταφορὰ κατ' αὐτῆς καὶ τῶν εἰσηγητῶν; — Κρυφὴ καὶ κακόβουλος ῥαδιουργία, — προσωπικὰ πάθη, — ἀσθένεια ἐπιδείξεως· ἰδοὺ αἱ πηγαὶ τῆς ἀνελπίστου καὶ ἀδικαιολογήτου ταύτης καταφορᾶς. (3) Αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι γενόμενοι τῶν πραγμάτων τούτων, οὕτω κρίνομεν.

Τοιαύτη ἡ ἱστορικὴ πορεία τῆς ὑποθέσεως, τὸ δὲ νοῆμον κοινόν, ὃς κρίνη περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς νοητικῆς καὶ ἐθνικῆς βαρύτητος τῶν θιασώτων αὐτοῦ, ἐνῶ ἡμεῖς τοὺς ἀφήνομεν νὰ ἐριθρυῶσι καὶ μεταβαίνομεν εἰς τὸ Β. μέρος τοῦ θεματός μας.

Τρία τινὰ ἐπιχειρήματα οἱ ἀντιτείναντες εἰς τὴν πρότασιν ἐπιφέρουσι.

1. Ὅτι δὲν εἶναι ὠφέλιμος.

2. Ὅτι εἶναι γόνιμος διχοσασσιῶν, ἀδελφομαχιῶν καὶ διαιρέσεως.

3. Ὅτι παραβιάζει τὴν συνείδησιν τοῦ ἐκλογέως.

Πρὶν ἢ ἐμβῶμεν εἰς τὴν ἀνασκευὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων, ἐπιθυμοῦμεν νὰ συνδιαλεχθῶμεν πρῶτον μὲ τοὺς Κυρ. Συντάκτας τῆς Πατρίδος, ὡς ἀνοικεῖως καὶ μεροληπτικῶς ἐπεμβάντας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Οἱ Κύριοι Συντάκται τῆς Πατρίδος, οἵτινες ὁμολογοῦσι τὴν ἀδυναμίαν των, εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρωσι γνώμην ὀριστικὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου καὶ ὑπόσχονται, νὰ δώσωσι πλατυτέρας ἀναπτύξεις, ἀφοῦ λάβουσι θετικὰς τιμὰς πληροφορίας παρὰ τῶν συναδελφῶν τῆς Ἑνώσεως· οἱ Κύριοι οὗτοι, λέγομεν, ἄνευ ἰδιαιτέρας πεποιθήσεως, ἄνευ ἐπιχειρημάτων, ἄνευ γνώσεως, προθύμως ἐπιλαμβάνονται τοῦ ζητήματος, ὅχι μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιφέρωσιν εὐλικρινῆ γνώμην κατὰ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ χαριζόμενοι εἰς ἰδιαίτερον ἑαυτῶν πάθος, ἢ εἰς πονηρὰν εἰσήγησιν. Ναί· τοιοῦτον βιαζόμεθα νὰ δώσωμεν χαρακτῆρα εἰς τὴν ἐπέμβασίν των· διότι δυεῖν θάτερον·

» Ἡ τὸ ζήτημα περὶ εἰδικῆς ἀντιπροσωπεύσεως, κατὰ πόλεις καὶ ἐπαρχίας, ἀντιβαίνει εἰς διατάξεις ἄλλων ἐθνῶν, εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ εἰς τὸ δίκαιον, καὶ τότε, ἐφαρμόζοντες αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ἠδύναντο νὰ μεταχειρισθῶσιν ἱστορικὰ, κοινὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἀποχρῶντα ἐπιχειρήματα καὶ οὕτω νὰ ἐξάξωσι, δι' αὐτῶν, τὸ ψευδοφιλελεύθερον καὶ ἀνθεπτυγμένον τῆς προτάσεως·

» Ἡ τὸ ζήτημα ἀντιβαίνει εἰς τὰ μεταξὺ Ἀργασιολίου καὶ Ληξουρίου καθέκαστα, (καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθέστερον καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ γνωρίζουσι, διότι ἄλλως δὲν ἤθελον προσκαλέσειν τὴν Ἑνωσιν νὰ τοὺς πληροφορήσῃ) καὶ τότε δὲν ἔπρεπε νὰ διακινδυνεύσωσι τὴν γνώμην των καὶ τὴν ὑπόληψίν των· ἔπρεπε νὰ σεβασθῶσι τὸ συμφέρον τόπου, τὸν ὁποῖον μέχρι τίνος ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα δὲν γνωρίζουσι.

Καὶ ἂν οὕτως δὲν ἔχη, πρέπει νὰ εἰπωμέν, ὅτι οἱ Θιασῶται τῆς μειοψη-
 ας μετεχειρίσθησαν τὸν κάλαμον αὐτῶν ὡς ἀργυρώνητον (ἄπαγε) καὶ οἱ
 οἷς ἐκατοστάρχησαν ἔψαλον.

Καὶ ἂν οὕτως δὲν ἔχη, καὶ ἐνόμισαν δι' ἡμᾶς τὴν κατὰ πόλεις εἰδι-
 νὴν ἀντιπροσώπευσιν, ψευδοφιλελεύθερον καὶ ἀνθεπτανήσιον πρότασιν.
 ὡς δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ ἐφαρμοσθῶσι πρεπόντως, αἱ περὶ Δημο-
 τικῶν θεσμῶν τελευταῖαι εἰς τὸν 14 ἀρ. τῆς Πατρίδος θεωρίαι αὐτῶν
 καὶ λεγόμενα;

Ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ Δημοτικῶν θεσμῶν ἄρθρου τῆς Συντάξεως τῆς
 Πατρίδος, ἐξάγεται.

» Ὅτι ἀναγκαία καὶ σωτήριος ἡ διαίρεσις ἐνὸς Κράτους εἰς Ἐπαρχίας
 καὶ Δήμους.

» Ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίζωμεν καὶ νὰ προσατεύω-
 μεν τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα δῆθεν διαφόρων μερῶν τοῦ
 κοινωνικοῦ σώματος, ἀνεξαρτήτως τῶν γενικῶν.

» Ὅτι καθὼς εἶναι ἀναγκαία ἡ διαίρεσις τῶν Ἀρχῶν, ὅσαι διέπουν τὰς
 ἀνθρωπίνους κοινωνίας, οὕτω πρέπει νὰ διασέλλωνται καὶ νὰ διοι-
 κῶνται ἰδιαιτέρως τὰ γενικὰ τοῦ Κράτους καὶ τὰ ἰδιαίτερα τῶν
 Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Δήμων συμφέροντα, μὲ τοιοῦτον συνδυασμὸν
 καὶ μὲ ἀρμονίαν τοιαύτην, ὥστε νὰ ἀποτελῇται ὁ ἰδανικὸς τύπος
 τῆς τελειότητος, ὅς τις πρέπει νὰ ἦναι ὁ σκοπὸς τῆς Νομοθεσίας.

Ἐρωτῶμεν τώρα, ποῖος θέλει κανονίσει ταῦτα; ὁ Ἀντιπρόσωπος Νομο-
 θέτης, ὅς τις προηγείται τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, καθόσον ὁ ὀργανικὸς αὐτοῦ
 Νόμος τὴν συνιστᾷ, θέτει τοὺς ὅρους τῆς καὶ τὴν κάμει ἐνεργὸν τῆς ιδέας του.
 — Ὁ Ἀντιπρόσωπος Νομοθέτης θεωρεῖται καὶ πραγματικῶς ὑπάρχει τὸ μέ-
 σον τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐθνικῆς θελήσεως· δι' αὐτοῦ γνωρίζονται αἱ ἀνάγκαι,
 αἱ θελήσεις τῶν πολιτῶν. — Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Βουλευτοῦ δὲν ἀποβλέπει μό-
 να τὰ γενικὰ συμφέροντα διὰ νὰ ἦναι καὶ ἀδιάφορον τὸ μέρος ἐξ οὗ ἐκλέ-
 γεται. — Διὰ νὰ δύναται μάλιστα ὁ τοιοῦτος νὰ προβλέπῃ καὶ ἐνεργῇ προ-
 σήκόντως καὶ ἐν καθαρῷ συνειδότι, πρέπει ὅχι μόνον νὰ κατέχῃ τὴν ἐπι-
 στήμην, ἥτις τοῦ χορηγεῖ τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ τὴν πείραν τοῦ τόπου, τῶν
 ἀνθρώπων· — πρέπει νὰ ὑποφέρῃ διὰ νὰ γνωρίζῃ· — πρέπει ἐπὶ πάντων νὰ
 ἀνήκῃ εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν Ἐπαρχίαν, εἰς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Δῆμον, τοῦ
 ὁποίου τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ προσατεύσῃ· — καθό-
 σον ὁ Δῆμος, εἶναι ἡ συγκοπτικὴ εἰκὼν τῆς πατρίδος του, ἡ ἔδρα τῆς οἰ-
 κογενείας του, ὁ τόπος τῶν κτημάτων του, τὸ σύνολον τῶν γλυκυτέρων
 σχέσεών του, τὸ θέατρον τοῦ καθημερινοῦ βίου του, λέγει ἡ Πατρίς.

Ἀλλ' ἅς ἀκούσωμεν καὶ τοὺς Νομοδιδασκάλους, πῶς περὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀποφαίνονται.

« On connaît mieux les besoins de sa ville, que ceux des au-
 » tres villes, et l'on juge mieux de la capacité de ses voisins, que
 » de celle des autres compatriotes: il ne faut donc pas que les

» membres du Corps Legislatif soient tirés en général du corps
» de la nation; mais il convient que, dans chaque lieu principal
» les habitants choisissent un représentant »—(Montesquien—Esprit
» des Lois)

Ἄλλο » Ainsi lorsque le territoire est divisé en plusieurs provin-
» ces ou departemens, dont les intérêts et les besoins, en bien des
» circonstances, sont opposés, *il ne faut pas* que les représentants
» d'un de ces départements, soient choisis pour la plupart, par-
» mi les habitants d'une autre division » (Macarel—Droit Politique.)

Καὶ τῷ ὄντι· ἐὰν ἀντιπρόσωπος Ἀργοσολίου, εὐρίσκη συμφέρον διὰ τὸν τόπον του νὰ μὴν ᾖναι Δικαστήρια εἰς τὸ Ληξούριον ἢ ἄλλο·—ποῖος θέλει ὑπερασπισθῇ τὸ δικαίωμα τούτου; Ἐχομεν, ὡς θέλομεν ἀκολουθῶς ἀναπτύξειν, προσφάτους ἀποδείξεις.—Τὰ δικαστήρια ἐκλονίσθησαν ἐπὶ προτάσει Ἀργοσολιωτῶν·—ἡ Θηνιά πρὸς μικρὸν διηρέθη, ἐνεργείᾳ Ἀργοσολιωτῶν Βουλευτῶν, καὶ ὡς ἐπιζήμιον τὸ μέτρον, ἐπὶ προτάσει Ληξουριωτῶν Βουλευτῶν καὶ δι' εἰλικρινοῦς, φιλαδέλφου καὶ ἰσχυρᾶς συμπράξεως τῶν Ζακυνθίων βουλευτῶν. (4) ἐσυσσωματώθη πάλιν.

Ἄλλο. Δυνάμει τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου τῶν 18 Μαρτίου 1844, εἰς τὴν βασιλευομένην Ἑλλάδα, ἐψηφίσθη, ὥστε πᾶσα Ἐπαρχία ἔχουσα πληθυσμὸν δέκα χιλιάδων ἀτόμων, νὰ ἐκλέγῃ ἓνα βουλευτὴν κάτοικον τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης, ἢ τοῦλάχιστον νὰ κατώκησεν ἐν αὐτῇ ἐπὶ τρία ἔτη καὶ νὰ ἀπέκτησεν ἐν αὐτῇ πραγματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν, δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Πόσαι ἔριδες καὶ διχόνοιαὶ καὶ ἀντιζηλίαι καθημεριναὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν μεταξὺ τῶν Ἐπαρχιῶν, διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν δίδουσιν ἀντιπροσώπους καὶ παραβλέπονται τὰ συμφέροντα αὐτῶν;

Καὶ ἐὰν ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Πατρίδος λεγομένων, εἰκάζεται ἡ συνέπεια καὶ ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἰδιαιτέρας ἀντιπροσωπεύσεως· ἂν αὕτη ἐξάγεται ἀπὸ τὰ λεγόμενα τοιούτων νομοδιδασκάλων, καὶ ἂν καθιεροῦται ἀπὸ νόμους καὶ περιστατικὰ τοιαῦτα·—διατὶ νὰ ἐξάπτωνται τοσοῦτον, οἱ Κ. Συντάκται τῆς Πατρίδος, διότι ἐπρότειναν καὶ ὑπεστήριξαν αὐτὴν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἡμῶν, οἵτινες Ληξουριῶται ὄντες καὶ εἰς τὸ Ληξούριον θεωροῦντες τὴν συνοπτικὴν εἰκόνα τῆς ὅλης Πατρίδος καὶ γνωρίζοντες καλῆτερον τῶν Κ. Συντακτῶν τὰ μεταξὺ Ἀργοσολίου καὶ Ληξουρίου, ζητοῦσι νὰ καθιερώσωσιν ἐν δικαίωμα, τὸ ὅποιον καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ παράδειγμα διαφόρων ἐθνῶν καὶ αὐτὴ ἡ ἀφθεντία (autorité) τῶν Κ. Συντακτῶν ἀναγνωρίζει;—δικαίωμα στηριζόμενον, ὡς θέλομεν ἀποδείξειν, εἰς ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα;—δικαίωμα χορηγοῦν τὰ μόνα κατάλληλα μέσα, δι' ὧν δύνανται νὰ ἐξακριβοθῶσιν αἱ ἀνάγκαι, νὰ πληρωθῶσιν αἱ ἐλλείψεις, νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ γεωργία, ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις, ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυπηγία, ἡ θρησκεία, ἡ ἠθικὴ, ἡ δημοσία οἰκονομία; Ποῦ ἐφαντάσθησαν τὰς διχοστασίας, τὰς ἔριδας; πόθεν φοβοῦνται τὰς ἀδελφομαχίας; ἀπὸ ποῖον ἄράγε πῦρ θέλει ἀφθῇ ἡ δᾶς τῆς διχονοίας; Εἰς τὴν συγκεχυμένην τῶν προσώπων ἐκλογὴν,

ἢ τὴν ὠρισμένην καὶ κανονικὴν; Ἄλλ' ἄς μὴ τρέχωμεν. Εἰς τὸν οἰκεῖον
 τῶν θέλων ἀποδείξειν τὰ καθέκαστα. Καὶ ἀφήνοντες τὸ κοινὸν νὰ ἐκ-
 τηρήσῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐπὶ τοιού-
 του ζητήματος, καθὰ ἐπελείφθη αὐτοῦ διὰ τοῦ μνημονευθέντος φύλλου καὶ
 τοῦ 16 ἄρ. αὐτῆς, ὅπου τοσοῦτον περιφρονητικῶς ἐκφράζεται κατὰ τοῦ
 Ληξουρίου, (ὡς δῆθεν ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Κεφαλληνίας) προτρέπομεν τοὺς
 Συντάκτας νὰ προσέξωσιν εἰς τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ νέου δρόμου, εἰς τὸν ὁ-
 πτεῖον, ὡς ἐκ τοῦ ἡμετέρου θέματος, εἰκάζομεν, λοξοδρομήσαντες ἐξώκει-
 λαν, πρὸς ζημίαν ἑαυτῶν καὶ βλάβην τρίτων.—Ἡμεῖς δὲ μεταβαίνομεν εἰς
 τὸ θέμα μας, ἐξετάζοντες ὡς εἵπομεν τὸ ζήτημα,

Ἄν ᾖται ὠφέλιμον·

Ἄν ᾖται γόνιμον διχοστασιῶν καὶ διαιρέσεως·

Ἄν παραβιάζῃ τὴν συνείδησιν τοῦ ἐκλογέως.

Ἀρκεῖ βέβαια, ἄνευ ἄλλων προηγουμένων, νὰ ἀναλογίσῃ τις τὴν παν-
 τελῇ ἀμέλειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὸ Ληξούριον, — τοὺς κατ' αὐτοῦ
 ἐπιθετικούς κατ' ἐξαίρεσιν νόμους (5) — τὴν παντελῇ ἔλλειψιν ἐγγχωρίων
 ἀρχῶν (6) — τὴν οὐδὲ ἐφ' ἐνὸς μέλους τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου μετο-
 χὴν αὐτοῦ. (7) — τὴν διὰ παντὸς σέρησιν ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ, ἐνὸς
 τῶν μελῶν τῆς Ἐγγχωρίου Ἀρχῆς. (8) — τὰ ἐπὶ ὑψηλῷ ὀνόματι μόνον ὑ-
 πάρχοντα γραφεῖα τῆς Ἀστυνομίας, (9) — τοῦ Τελωνείου, (10) — τοῦ
 Ὑγειονομείου, (11) — καὶ Ταχυδρομείου. (12) — τὴν παντελῇ ἔλλειψιν
 ἐπιτοπίων ὠραϊσμάτων, δημοσίων καταστημάτων. — τὴν μικρὰν ἔκτασιν
 καὶ ἐγκατάλειψιν τῶν δημοσίων δρόμων. (13) τὴν οἰκτρὰν πορείαν τῆς
 Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. (14) Ἀρκεῖ λέγομεν νὰ ἀναλογίσῃ τις τὰς
 καὶ μυρίας ἄλλας δευτερευούσας ἐλλείψεις, διὰ νὰ κατανοήσῃ ὁπόση καὶ
 ὁποία ἡ ὠφέλεια μιᾶς ἰδιαιτέρας ἀντιπροσωπεύσεως διὰ τὸ Ληξούριον. Πρὸς
 δὲ βεβαίωσιν περισσοτέραν πασῶν τούτων τῶν σερήσεων, ἰδοὺ πῶς ἐκφρά-
 ζεται ἡ Ἐφημερίς ἡ Ἐνωσις εἰς τὸν Β'. ἀριθ. αὐτῆς.

« Ὑπάρχει Ἀγορανομεῖον ἄνευ Ἀγορανόμου, Δικαστήριον ἄνευ τῶν ἀναγ-
 καίων λειτουργῶν πρὸς ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, Αστυνο-
 μία ἄνευ δημοσίας δυνάμεως καὶ οὐδεμιᾶς δικαιοδοσίας, σχολεῖα ἄνευ ἐπι-
 τηρήσεως, δρόμοι δὲν ὑπάρχουσι, οἱ δὲ πρὸ καιροῦ κατασκευασθέντες κατε-
 στράφησαν. Ταχυδρομεῖον καὶ λαμβάνουσι τὰς ἐπιστολάς των μετὰ παρέ-
 λευσιν ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ Ἀτμοκινήτου » κτλ.

Ποῖα δὲ τὰ αἷτια τοσούτων ἀδικιῶν; Ποτὲ μὲν ἡ σέρησις Ἀντιπροσώ-
 πων ἰδίων τοῦ Ληξουρίου εἰς τὰς Βουλευτικὰς Συνόδους, ποτὲ δὲ ἡ κατά-
 θλιψις τῆς φωνῆς τῶν κατὰ καιροὺς παρευρεθέντων, πάντοτε δὲ καὶ συ-
 στηματικῶς ἡ ἐπιρροή, ἡ ἰδιοτέλεια τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀργοστολίου, ἡ
 παντελής αὐτῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἀνωτέροις ὑπουργήμασιν Ἀργοστο-
 λιωτῶν ἀφροντησία, μᾶλλον δὲ ἀντενέργεια. Οὗτοι ὅλως ἀφοσιωμένοι εἰς
 τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν συμφέροντα καὶ ἀτομικὰ ὠφελήματα, διαχωρίζοντες
 πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς πόλεως των, ἐπολέμησαν ἑνέκαθεν (15) τὰ

συμφέροντα ἡμῶν, δὲν ἐνθυμήθησαν, οὐδὲ ἐνθυμοῦνται τῆς ἀναξιοπασχούσης πόλεως Ληξουρίου, δὲν ἐκτίμησαν, οὐδὲ ἀναγνωρίζουσι τὸ ἀπαραμοίωτον καὶ τὸ ἐφάμιλλον τῶν δικαιωμάτων μας, δὲν ἐγκολπώθησαν ποτὲ τὰ ἡμέτερα. (16) Ἡ γοερὰ φωνὴ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Ληξουρίου δὲν ἀντήχησε ποτὲ εἰς τὰς καρδίας τῶν διεπόντων τὰ πράγματα — περιεχλευάσθη ἴσως! — Ἐντεῦθεν ἐγεννήθησαν αἱ παντοτιναὶ ἔριδες, αἱ ἀντιζηλίαι, ἡ φθορὰ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἡ ἀποκέντρωσις τῆς ἐνώσεως, τοῦ γονιμοτάτου τούτου σπυρίου τῆς ἐθνικότητος καὶ τῆς δυνάμεως.

Καὶ ἂν ταῦτα ἔχονται ἀληθείας, ποίαν μεγαλητέραν ἔριδα, ἀδελφομάχια, ἀντιζηλίαν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἢ νὰ προσθέσῃ ὁ ὠρισμένος καὶ ὄχι ὁ συνηθὴς τυχαῖος συμμερισμὸς τοῦ Ληξουρίου εἰς τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Νήσου μας, — ἀφ' ὅσον ἡ κατάστασις αὕτη τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπέφερεν; Ἄς τὸ ἐξετάσωμεν.

Ἰδαμεν ὅτι οἱ Ἀντιπρόσωποι Ληξουρίου ἐπρότειναν νὰ διαιρεθῇ ἡ Ἀντιπροσώπευσις· καὶ δίδῃ εἶπον τὸ Ληξούριον τρεῖς Βουλευτάς. Δὲν εἶπον νὰ διαιρεθῇ ἡ ψηφηφορία οὐδὲ νὰ ἐκλείρῃ τὸ Ληξούριον. Ὅτι δὲ οὕτω τιθεμένης τῆς προτάσεως δὲν ὑπαινίττεται καὶ διαίρεσις ἐκλογέων, δῆλον καὶ ἐκ τῶν συζητήσεων, καθὰ ἡ Πατρίς περιγράφει αὐτάς. « Τὰ κατὰ τῆς προτάσεως ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιτεινάντων, τείνουρ, λέγει, καὶ ἀποδείξουσιν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ βλαβερά ἡ πρότασις εἰς τὴν Ἐνότητα τοῦ Κεφαλληνιακοῦ πνεύματος. »

Ἀλλὰ μήπως ἡ Ἔνωσις εἰς τὸν γ' ἀρ. αὐτῆς ἐπιλαμβανομένη τοῦ θέματος, ἐξέφρασε τοιαύτην ιδέαν, ἢ ἐνόμισεν αὐτὴν ἀπόρροϊαν τῆς προτάσεως; Οὐδαμῶς. — Ἡ δὲ μνησθεῖσα ἀναφορὰ, ἃς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ εἰπώμεν, ὡς ἐκ παρενθέσεως, προσφέρει τρανὸν παράδειγμα πόσον ἐκτιμᾶται παρ' ἡμῶν ἡ ἔνωσις αὕτη. — Ζητεῖται μὲν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιαιτέρας ἀντιπροσωπεύσεως, διότι θεωρεῖται, ὡς κατάλληλον δῆθεν προπύργιον κατὰ τῆς παρεγκωνίσεως τῶν δικαιωμάτων μας, ἀλλὰ ῥητῶς ὑπὸ τοῦ ὅρου τῆς κοινῆς ψηφηφορίας. — Ἄρα μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς ἐστάθη πᾶσα ιδέα χωρισμοῦ, καὶ μὴ χωριζομένης τῆς ψηφηφορίας, ἔπεται, ὅτι ἀμφοτέρω οἱ Ἀντιπρόσωποι Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου θέλουν θεωρεῖσθαι Ἀντιπρόσωποι τῆς ὅλης νήσου, διὰ τὰ γενικά τοῦ Κράτους συμφέροντα, ἰδιαίτερον δὲ Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐντολέων των, διὰ τὰ δῆθεν ἰδιαίτερα αὐτῶν συμφέροντα.

Πόθεν λοιπὸν εἰκάσθη καὶ ἡ διαίρεσις; πόθεν ἡ χαλάρωσις τῆς ἐθνικότητος; Καὶ μήτοι οἱ ἀντιτείναντες Κύρ. Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀργοστολίου, παρεκινήθησαν ἐκ τοῦ ὅτι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἔνωσιν; ἐκ τοῦ ὅτι φοβοῦνται μὴ ἀποχωρισθῶμεν; μὴ πάθῃ ἡ ἐθνικότης ἡμῶν; Μωρία νὰ τὸ φαντασθῇ καὶ τίς! καθόσον τὰ παρελθόντα τινῶν ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ τελεία αὐτῶν σιγὴ ἐντὸς τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου εἰς τὰς σημαντικωτέρας συζητήσεις, ἀπομακρύνουσι τὴν ἐλαχίστην ιδέαν τοιοῦτου πνεύματος.

Ἀλλὰ θέλουν ἀκολουθῇ ἔριδες καὶ ἀδελφομάχαι; Πᾶν ἄλλο τούτων! — Διότι ἡ ἔρις καὶ ἡ ἀδελφομάχια πόθεν καὶ πῶς ἀναφέρεται; ἀπὸ τὸ ἀκανόνι-

στον, ἀπὸ τὸ συγκεχυμένον, ἀπὸ τὰς συγκρουόμενας φιλοτιμίας, ἀπὸ τὸ εὐρύτερον στάδιον τῆς βραδουργίας, τὸ δὲ ἀκανόνιστον, τὸ συγκεχυμένον καὶ τὰ λοιπὰ ταῦτα παρεπόμενα, δύνανται ποτὲ νὰ εὔρουν χώραν, ὅταν ὠρισμένως καὶ κανονικῶς προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰθαγενῶν Ἀντιπροσώπων ἐκάστης πόλεως; ὅταν ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ μέσου ὁ μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου συναγωνισμός; ἀπεναντίας μάλιστα θέλομεν βαδίσειν δρόμον φιλικρινέστερον καὶ φιλικώτερον, ἄνευ συγκρούσεως ἢ βλάβης οὐδεμιᾶς.

Ἀλλὰ παραβιάζεται ἡ συνείδησις τοῦ ἐκλογέως, διότι χωρίζοντες τὸν ἀριθμὸν, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ἐκλέξῃ τὸν Ληξουριώτην, ἀντὶ τοῦ Ἀργοστολιώτου, ἢ περισσοτέρους Ληξουριώτας, ἀντὶ Ἀργοστολιώτας καὶ ἐναλλάξ; — Δὲν τὸ βλέπομεν, τὸ νομίζομεν μάλιστα σαθρὸν ἐπιχείρημα.

Πρῶτον· διότι ἐντὸς 23,000 κατοίκων δύνανται νὰ εὔρεθῶσι Τρεῖς εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἐκλογεῖς μετὰ πλήρους πεποιθήσεως νὰ δόσωσι κατὰ προτίμησιν τὰς ψήφους των, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδὲ καὶ ἰδέα παραβιάσεως συνειδήσεως, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν Ἑνωσιν ἀρ. 3 «δικαίως καυχᾶται τὸ Ληξούριον διὰ τοὺς πολλοὺς πεπαιδευμένους καὶ φιλοπάτριδας ἄνδρας, τοὺς ὁποίους ἔχει, τὸ ὄνομα μόνον τῶν ὁποίων ἠθέλεν ἀρκέσει διὰ νὰ ἐπισύρῃ ὅλας τὰς ψήφους ἡμῶν—τοιοῦτοι ἄνδρες, οἵτινες διαπρέπουσι διὰ τὰς ἀρετάς των εἰς τὸν κοινωνικόν μας βίον. » κτλ.

Δεύτερον· διότι διὰ τὰ πολλὰ προηγούμενα (17) διὰ τὸν φυσικὸν συναγωνισμὸν, τὸν ὁποῖον ἡ ἐκλογικὴ μεταρρύθμισις θέλει ἐπιφέρει·—διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν ἐκλογέων τοῦ Ἀργοστολίου, οἵτινες κατὰ φυσικώτερον λόγον θέλουν ἐπιρεάζεσθαι ἢ προτιμᾶν τοὺς ἰδικούς των ὑποψηφίους·—διὰ τὸ ἄσχετον πλείστων ἐκ τῶν ἐκλογέων διαφόρων περιοχῶν τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου, ὡς τῶν τῆς Ἐρίσου—Σάμου—Ἄσσου κτλ. οἵτινες δὲν γνωρίζουσιν, οὐδὲ σχέσιν ἔχουσι μὲ ἡμᾶς, οὐδὲ εἰς ἄμεσον ἐπιρροὴν ὑπάγονται, διακινδυνεύει ὁ ὑποψήφιος Ληξουριώτης νὰ λάβῃ πάντοτε τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ ἴσως τοῦ ἀνικάνου καὶ τοῦ ἀναξίου. (18)

Ἐλλείπει ὅθεν τελείως σχεδὸν ἡ ἠθικὴ πεποίθησις, ὅτι ὁ Ληξουριώτης, διὰ τὰ προεκτεθέντα, δύνανται νὰ ἔμβῃ εἰς συναγωνισμὸν μὲ τὸν Ἀργοστολιώτην. Ἐὰν δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἔλαβε τινὰ εἰδικὴν ἀντιπροσώπευσιν τὸ Ληξούριον, τοῦτο προῆλθεν (πρέπει ἀέκοντες νὰ τὸ εἰπώμεν) ἐκ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ καὶ ἐπρόβλεπεν ὅχι ὁ ἐκλογεὺς, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις.

Ἔως ἐδῶ ἀρκούντως νομίζομεν ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ εἰδικὴ Ἀντιπροσώπευσις, μακρὰν νὰ ἀντίκηται εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἶναι μάλιστα ἀπόρροια ἀμφοτέρων·—ὅτι μακρὰν νὰ βλάβῃ τὴν ἐθνικότητα ἡμῶν, ἐφαρμοζομένη, τὴν συσφίγγει μάλιστα, καθόσον μία διαμένει ἡ Ἀντιπροσώπευσις τῆς Κεφαλληνίας διὰ τὰ γενικά συμφέροντα τοῦ Κράτους, εἰς ᾧ ὁ ἐντολεὺς αὐτῆς·—ὅτι ἀντὶ νὰ ᾔηται γόνιμος ἐρίδων καὶ ζηλιῶν, καθησυχάζει μάλιστα αὐτὰς, διαιροῦσα, μᾶλλον δὲ τελείως ἀπομακρύνουσα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν· καὶ ἂν ὑπάρξῃ ἔρις, αὕτη θέ-

λει εἶσθαι ἰδιαιτέρα ἐκάστης πόλεως· καὶ ἕρις τοιαύτη θέλει εἶσθαι φύημα ὅχι τῆς ἀντιζηλίας καὶ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῆς φιλοτιμίας.

Μένει τώρα νὰ ἐξετάσωμεν, ὡς ὑπεσχέθημεν, τὸ γ' ἡμῶν θέμα· τὴν φυσικὴν δηλαδή, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ Ληξουρίου, ὅπως ἔτι σαφέστερον ἀναπτυχθῇ τὸ προκείμενον, καὶ ἴδωμεν τὸ ἀπαραμίλλητον, τὸ ἐφάμηλλον καὶ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὴν διαμονὴν τῶν δωρημάτων τῆς Κυβερνήσεως.

Ποῖον λοιπὸν τὸ Ληξούριον;—Ποία ἡ κοινωνικὴ αὐτοῦ ἀνάπτυξις;—Κατὰ πόσον συντελεῖ εἰς τὴν Γεωργίαν, τὴν Βιομηχανίαν, τὴν Ναυτιλίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον τῆς ὅλης νήσου Κεφαλληνίας;—Κατὰ πόσον συνεισφέρει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον;—Πῶς ἐκυβερνᾶτο;—Ἰδὸν τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια θέλομεν ἀναπτύξειν, συγκριτικῶς μὲ τὸ Ἀργοστόλιον.

Ἡ Κεφαλληνία, σχιζομένη ἐκ φύσεως εἰς δύο μεγάλα διαμερίσματα ὑφ' ἐνὸς πορθμοῦ, λήγοντος εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγαν τῆς πόλεως Ληξουρίου, σχηματίζει τὰς γνωσκομένας ὑπὸ τῶν ὀνομάτων Ἀργοστόλιον καὶ Ληξούριον δύο πόλεις. Τὸ Ληξούριον κατέχει θέσιν εὐρεῖαν, χαρμόσυνον, ἀνοικτὴν εἰς ὅλους τοὺς ἀνέμους, ἀνεξάρτητον πάσης πλησιοχώρου καταθλίψεως ὁρέων, κοιλάδων καὶ ἐλῶν, καθόσον φέρει τὸ πρόσωπον πρὸς τὸν πορθμὸν τοῦτον· ἔχει γῆν γόνιμον ἐξαιρέτων καρπῶν, γῆν καλλιεργημένην μέχρι σχεδὸν τοῦ λιθώδους, λαὸν πεπαιδευμένον, φιλήσυχον, ἐργολάβον, φιλόπονον τοσοῦτον, ὥστε μὲ στάζοντα ἔτι ἰδρῶτα ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους ἐργασίας του, μεταβαίνει δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ πλῆθος πολὺ εἰς τὴν ἀπέναντι στερεάν, ἵνα ἔτι ἐργασθῇ. (α)

Ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ἔκτασις εἶναι τὸ 1/4 τῆς ὅλης περιφερείας, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ 23,000, ἐξ ὧν 7,500 περίπου, ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τὰ λεγόμενα χωρία ἢ περιοχάς.

Τοῦ Ἀργοστολίου ἡ τοπογραφικὴ θέσις δὲν παρέχει εἰμὴ ἐξάιρετον φυσικὸν λιμένα·—ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἶναι οἰκτρά.—Οὐδεμία καλλονὴ ὀρίζοντος, ὅχι ὑγιῆς ἀτμοσφαῖρα, καθόσον ἔχουσα τὰ νῶτα πρὸς τὸν ῥηθέντα πορθμὸν καὶ περιφραγμένη ἀπὸ ὄρη, καὶ ἔλη—ἡ γῆ γονιμωτέρα τῆς τοῦ Ληξουρίου, ὁ λαὸς ἴσον πεπαιδευμένος, ἀλλ' ὅχι καὶ ἴσον φίλεργος, φιλόπονος, καὶ ἐργολάβος, καθὼς διὰ τῶν ἀκολουθῶν ἀναφαίνεται. Ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ἔκτασις εἶναι τὰ 3/4 τῆς περιφερείας, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτοῦ 44,000—ἐξ ὧν 7,500 περίπου ἐντὸς τῆς πόλεως (19) καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τὰ λεγόμενα χωρία.

Τοιαύτης οὕσης τῆς καταστάσεως τῶν δύο τούτων πόλεων, ὡς πρὸς θέσιν—ἐκτασιν—καὶ πληθυσμόν· ἡ μὲν πόλις τοῦ Ἀργοστολίου ἔδωκεν, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, 9,240,653—σταφίδα, ἡ δὲ τοῦ Ληξουρίου 10,546,378.

(α) Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ ἀποδημοῦντες οὗτοι γεωργοὶ τοῦ Ληξουρίου συμποσοῦνται εἰς 3,500 περίπου κατὰ τὰς δύο ἐποχὰς τοῦ χρόνου.

Σημειωτέον· λαμβάνομεν ἐξαιρετικῶς τοῦτον τὸν καρπὸν δι' ὑπογραμμὸν, ἅ τὸ συντομώτερον, καὶ διότι ὁ καρπὸς οὗτος εἶναι ὁ πρῶτιστος καὶ οὐ-
ωδέστατος.—Οἶνοι, ἔλαιον, δημητριακά—καὶ εἴτι ἄλλο, εἰς τοὺς μὲν, ὑ-
περέχει τὸ Ληξούριον, εἰς τὸ δὲ ὑπερέχει τὸ Ἀργοστόλιον καὶ τὰ λοιπὰ
εἶναι ἴσαι.

Οὕτω τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἐπὶ τοῦ μόνου $\frac{1}{4}$
ἐκτάσεως, ἔδωσαν ὡς εἶπαμεν ἴδιον εἰσόδημα σταφίδος (20) 10,546,378
ἥτις λογιζομένη πρὸς T. 25 φέρει T. 263,659 δόσαντα·

Εἰς μὲν τὸ Ταμεῖον τοῦ Κράτους, διὰ τελωνεῖον πρὸς 18 0/0 T. 47,458
(24) Εἰς δὲ τὸ ἐγγχώριον Ταμεῖον, διὰ δικαίωμα δρόμων 1 4|2 0|0 T. 3,954

T. 51,412

Τὰ δὲ λοιπὰ 3|4 τῶν κατοίκων ἐπὶ τῇ λοιπῇ ἐκτάσει, ἔδωσαν ἴδιον εἰσό-
δημα σταφίδος 9240,653 ἥτις λογιζομένη, ὡς ἄνω, πρὸς T. 25 φέρει
T. 231,046 δόσαντα.

Εἰς τὸ πρῶτον Ταμεῖον, ὡς ἄνω T. 41,582
καὶ εἰς τὸ δεύτερον » ὡς ἄνω T. 3,465

T. 45,047.

Ἐκ τούτου ὅθεν ἀποδεικνύεται, καὶ ἡ περισσοτέρα καλλιέργεια τῆς γῆς, καὶ
τὸ μᾶλλον φιλόπονον τοῦ λαοῦ τοῦ Ληξουρίου, καὶ τὸ ἀπολύτως περισ-
σότερον τοῦ εἰσοδήματος σταφίδος.

Καὶ ταῦτα, ὡς πρὸς Γεωργίαν.

Ὡς πρὸς Βιομηχανίαν, ἔχομεν ὀλίγα νὰ εἰπώμεν. Ἐντοσούτῳ·

Τὰ ὀλίγα διὰ τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν ἐπιτόπια βαμβακερὰ ὑφάσματα, γί-
νονται ἐξαιρετικῶς εἰς τὸ Ληξούριον· Ὅλα τὰ βαρέλια τῆς διὰ τὴν Ἀγγλίαν
στελλομένης σταφίδος, καὶ διὰ ἔλαιον καὶ οἶνον κατασκευάζονται ἀπὸ Λη-
ξουριώτας διαμένοντας ἐδῶ καὶ εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. Σιδηρουργοί, — Βα-
φεῖς, — Ὑποδηματοποιοί — Ράπται, — καὶ αὐτοὶ οἱ Κτίσται, οἱ Ξυλουργοί
καὶ οἱ Γεωργοὶ ὅχι μόνον ἀρκοῦσι διὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας, ἀλλὰ
καὶ πλεῖστοι ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν συντεχνιῶν τούτων, ὡς ἐκ περισσοῦ,
ἐργάζονται εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. Καὶ εἰς τὰς εὐγενεστέρας δὲ ἐπιστήμας ἀ-
παντῶνται πλεῖστοι Ληξουριῶται, μετερχόμενοι ἀνέκαθεν αὐτὰς εἰς τὸ
Ἀργοστόλιον, καὶ τοῦτοι, ὡς ἐκ περισσοῦ.—Ἰατροί, Δικηγόροι Συμβολαιο-
γράφοι κ. τ. λ.

Ὡς πρὸς Ναυτιλίαν.

Ὅλον σχεδὸν τὸ Ἀκτοπλοϊκὸν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν συναδελφῶν Νήσων καὶ
ἀπωτέρων τινῶν μερῶν ἐμπόριον ἐσόδου καὶ ἐξόδου, γίνεται διὰ τοῦ φορ-
τηγοῦ στολίσκου τοῦ Ληξουρίου.—Ὅλην τὴν πρὸς μετάβασιν ἐναλλάξ εἰς
τὰς δύο πόλεις τῶν κατοίκων, τὴν κάμουν Λέμβοι Ληξουρίου· ὥστε ἐὰν
ἐξαιρεθῶσι μία ἢ δύο, ἴσως καὶ αὗται τῆς Κυβερνήσεως λέμβοι, δὲν εὐ-
ρίσκει τις μίαν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης, ἀφοῦ ἀνχωρήσωσιν αἱ τοῦ Ληξουρίου, διὰ
νὰ μεταβῇ ἐδῶ.

Πλοῖα μεγάλα ἔχει ὀλίγα. Μ' ὅλα δὲ ταῦτα τὸ Ληξούριον ἔχει 104 μι-
κρά καὶ μεγάλα φορτηγὰ πλοῖα, διαιρούμενα·

Ἀπὸ 1 μέχρι τῶν 25 Τόνων 49.

Ἀπὸ 26 καὶ ἄνω » » » 12

Λέμβους δὲ διαφόρους ἐν ὑπηρεσίᾳ 43.

Τὸ Ἀργοστόλιον δὲν ἔχει οὐδέν, ὁ δὲ λοιπὸς στολίσκος ὑπὸ Ἰονικὴν ση-
μαίαν, ὅστις φέρει σοβαρότητα τινά, ἐν πλείστῳ μέρει, ἀνήκει εἰς Κεφαλ-
λῆνας ἀπόντας καὶ διαμένοντας ἐκτὸς τοῦ Κράτους, μετερχομένους τὸ ἐμ-
πόριον, ὁ δὲ λοιπὸς εἰς τοὺς ἐκ Λυθαθῶ, ἀργοναύτας τῷ ὄντι· ἅπας πλὴν
ὁ στολίσκος οὗτος ἐργάζεται ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ μόνον συνεισφέρει, ἐν
μέρει, εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν πρὸς κατανάλωσιν τοῦ τόπου Δημητριακῶν.

Ἄς ἴδωμεν τέλος καὶ ὡς πρὸς ἐμπόριον, διαιροῦντες αὐτὸ εἰς ἐμπόριον
ἐξόδου καὶ ἐσόδου.—Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ περιορίσθημεν εἰς τὸ
οὐσιωδέστερον πάντων εἰσόδημα τῆς σταφίδος, ἃς λάβωμεν αὐτὸ, ὡς ὑπο-
γραμμὸν τοῦ θέματος τούτου.

Καὶ ἐπειδὴ ἄλλως τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ πρεπόντως,
πρέπει νὰ ἐκτεθῇ ἐν εἴδει στατιστικῆς, παραπέμπομεν τὸν Ἀναγνώστην εἰς
τὸν πρὸς τὸ τέλος παρακολουθοῦντα Πίνακα, ὅστις ἐν μιᾷ ὄψει παριστᾷ, τότε
προσωπικὸν καὶ ἐνεργητικὸν καὶ τὴν εἰς ἀμφοτέρα μετοχὴν τῶν δύο πόλεων.

Ἐξετάσαντες οὕτω καὶ ἀναπτύξαντες ἀρκούντως τὴν φυσικὴν καὶ κοι-
νωνικὴν κατὰστασιν τοῦ Ληξουρίου, μεταβαίνομεν εἰς τὴν πολιτικὴν.—Πῶς
λοιπὸν ἐκυβερνᾶτο.

Τὸ Ληξούριον ὅταν ἡ Ἑνετικὴ ἀριστοκρατία κατεῖχε τὰς Νήσους μας καὶ
ὁ Διοικητὴς, *Proveditore* λεγόμενος, τῆς Ἡμετέρας Νήσου, διέμενεν εἰς τὸ
Φρούριον, Ἅγιος Γεώργιος, ἐλογίζετο δικαιοματικῶς καθέδρα τῆς Κυβερ-
νήσεως, ὅτε μετέβαινεν εἰς αὐτὸ κατ' ἔτος ὁ Διοικητὴς καὶ διέμενεν ἐπὶ
πολὺ πρὸς διεκπεραίωσιν πασῶν τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων.

Τὸ Ληξούριον λογιζόμενον ἴσον μὲ τὰ λοιπὰ διαμερίσματα, Ἀργοστο-
λίου, καὶ Φουρίου, ἔχαιρε τὸ δικαίωμα νὰ δίδῃ καὶ τὸ τρίτον τῶν ὑ-
παλλήλων. Οὕτω·

Ἐδίδε κατὰ τριετίαν τὸν διὰ τὴν Ἰθάκην ἐκλεγόμενον Διοικητὴν.

Ἐδίδεν ἓνα ἐκ τῶν τριῶν Ἀγορανόμων.—ἓνα Ὑγειονόμον κ.τ.λ.

Ὅταν δὲ οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὰς Νήσους, συμφώνως τοῦ τότε εἰδους
τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Ληξούριον ἔλαβεν ἰδιαιτέραν δημογεροντίαν,—πολιτικὰ
καὶ ποινικὰ δικαστήρια, Ἀγορανομεῖον καὶ Ὑγειονομεῖον ἰδιαιτέρον.

ὑπὸ δὲ τὰς ἄλλας προσωρινὰς Κυβερνήσεις, τὸ Ληξούριον ἔλαβε πάν-
τοτε δικαστήρια καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἀνεξαρτήτως τῶν τοῦ Ἀργοστολίου.

Ταῦτα πάντα θεωροῦνται εἰς τὰ ψηφίσματα τῆς τότε Γερουσίας (*Senato*)
τοῦ 1779 καὶ 1801 εἰς τὸ Σύνταγμα 1803 (ἀρ. 39. 140. 141. 153. 168)
καὶ εἰς τὸν ὄργαν. τοῦ 1804 (ἀρ. 226.)

ὑπὸ δὲ τοὺς Ἀγγλους—ἡ δικονομία τοῦ 1811 διετήρησεν αὐτὰς ταύτας
τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς, καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἑκτασιν· διὰ δὲ τοῦ Β. ἄρθρου

αὐτῆς καθιερώθη καὶ ἡ ἀπαραβίαστος Ἀρχή, ὅτι ὁ ἐνάγων νὰ ἀκολουθῇ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου.

Διὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1847 μέχρι τῆς σήμερον οὐδεὶς ἀρκούντως ἡ διατριβὴ ἡμῶν καὶ αἱ παρακολουθοῦσαι αὐτῆς σημειώσεις.

Ἐκ τῶν ὧν μέχρι τοῦδε ἐξεθέσαμεν καὶ ἀνεπτύξαμεν, ἐξάγεται ὅτι Φυσικῶς μὲν τὸ Ληξούριον κατέχει θέσιν ἀσυγκρίτως καλητέραν καθ' ὅλα. Κοινωνικῶς δὲ καὶ πολιτικῶς ὅτι ἔχει λαὸν φιλοπονέστερον καὶ πλέον ἀνεπτυγμένον· — ἔχει ἴσον κατὰ τὰς πόλεις πληθυσμόν· — ἴσον εἰσόδημα τῆς ἀφίδος· — συνεισφέρει ἴσα εἰς ἀμφοτέρω τὰ Ταμεία· — μετέρχεται, κατ' ἀσύγκριτον λόγον, τὴν Βιομηχανίαν, τὸ Ἐμπόριον· ἀποκλειστικῶς τὴν ἐσωτερικὴν Ναυτιλίαν καὶ συγκριτικῶς τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν μενόντων διαθεσίμων μέσων τοῦ (22) τὴν ἐξωτερικὴν· — ἀπέλαβε πάντοτε κατὰ τὰς παρελθούσας Κυβερνήσεις, ἀνάλογον μέρος εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐγγχωρίους ἀρχάς· — καὶ δὲν ἤθελε καταστήσει ποτὲ εἰς τὴν σημερινὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἂν τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἤθελον προσατεύεσθαι ἀρκούντως· καὶ ἂν οἱ ἐν τοῖς ὑπουργήμασιν ἀδελφοὶ ἡμῶν Ἀργοσολιῶται, δὲν ἤθελον μᾶς καταδυναστεύειν πάντοτε, ἀφ' οὗτου ἀπεκατέστη καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως ἡ πόλις των, ἂν ἤθελον θεωρεῖν αὐτὰ, ὡς κοινὰ τερήματα, κοινὰ δεινὰ καὶ εἰς ἀμφοτέρων τὸν λογαριασμόν καταγραφόμενα.

Περαίνοντες ὅθεν, συγκεφαλαιούμεν.

Ὅτι κακῶς καὶ ἡπατημένως ἐννοήθη τὸ περὶ ἰδιαιτέρας Ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Ληξουρίου ζήτημα.

Ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀπόρροια τοῦ ὀρθοῦ λόγου, καὶ τοῦ παραδείγματος ἄλλων ἐθνῶν.

Ὅτι ἡ πόλις μας κατέχει πληρέστατα τὰ προσόντα ἐκεῖνα, ὅσα δύνανται νὰ δικαιώσωσιν ὅχι μόνον τὸν συναγωνισμόν καὶ αὐτὴν μάλιστα τὴν προτίμησιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ἀλλὰ καὶ τὸν συμμερισμόν εἰς πολλὰ τῶν ὑπαρχόντων καὶ μελλόντων προνομίων.

Ὅθεν, ἐπειδὴ πρόκειται σήμερον περὶ γενικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ μάλιστα περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν.

Ἐπειδὴ, κατὰ φυσικὸν λόγον, δι' αὐτῶν, θέλουν παρακολουθήσειν ἄλλαι ἀφορῶσαι ἰδιαιτέρως ἐκάστην Νῆσον.

Κρίνομεν ἀναγκαιοτάτην τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῆς πόλεώς μας, δι' ἰδιαιτέρας Ἀντιπροσωπεύσεως αὐτῆς, (καθὰ ἐννοήσαμεν καὶ προσδιωρίσαμεν), ἵνα οὕτω συντελέσωμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν στερήσεων ἡμῶν, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δικαιωμάτων μας, εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῆς Ναυτιλίας, τοῦ Ἐμπορίου μας· ἐνὶ λόγῳ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἡμῶν καταστάσεως καὶ οὕτω νὰ ἀναδειχθῶμεν συνεπεῖς τοῦ προορισμοῦ μας καὶ μερὶς ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν Ἐθνικότητος.

Ἐγγραφον ἐν Ληξουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας τὴν 6 Μαΐου 1849. π.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΥ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1

Αρτίς 5. (Κουρκουμέλης)

Μανθάνομεν ὅτι ὁ Κύρ. Κουρκουμέλης, μόνον ὅτι Ἀντιπρόσωπος Κερκύρας, εἶναι ἰθαγενῆς Ἀργουσιώτης.

2

Αρτίς 6. (Μετὰ τῆς μεταφράσεως αὐτῆς ἀναφορὰν.)

Ἰδοὺ ἡ ἀντιγραφὴ τῆς Ἀναφορᾶς ταύτης

Πρωτότυπον.

Mylord.

In mezzo alla comune esultanza de Ionj. per le ottenute costituzionali riforme, solo il riparto di Lixuri, popolato da 23 milla abitanti all' incirca si trova palpitante ancora, fino a che l' E. V. non approvi la proposizione fatta dai SS. Cav. Tip. Xidian e Giovanni Tip. Foresti, membri del Parlamento, ed assentita dalla Camera; proposizione, la quale si riferisce alla pura e semplice dichiarazione, che dai 10 rappresentanti, che Cefalonia deve dare, tre di questi debbono essere dal riparto di Lixuri e gli altri da Argostoli.

I Deputati Cav. Xidian e G. Foresti, nel fare quella proposizione, esposero la generale volontà della Città, dei Villaggi, e dell' intera popolazione di Lixuri, la quale ove realmente fosse stata consultata, avrebbe energicamente esposto, che fermo sempre il numero di tre Deputati, potesse il corpo elettorale sciogliere anco un numero maggiore di rappresentanti, fra gli abitanti di Lixuri, ove tra questi trovasse, persone degue a tale incarico. Ed è appunto per far giugnere alla conoscenza dell' E. V. tale volontà generale che la presente devota supplicazione le viene assoggettata.

Con questa supplica loro, gli abitanti del riparto suddetto osano caldamente pregare l' E. V. perchè voglia compiacersi di approvare la parte presa dalla nobilissima Assemblea Legislativa nella sua qualità di Assemblea Costituente; imperrochè per tal modo si vedranno confortati, vedranno tolto, il caso, che funeste conseguenze possono succedere, per i rancori per le gare municipali, per gli odj eterni, che andrebbero a risvegliarsi, mentre felicemente erano sopiti.

Μετάφρασις.

Ἐν μέσῳ τῆς κοινῆς ἀγαλλιᾶσεως τῶν Ἰόνων διὰ τὰς χορηγηθείσας Συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις, μόνη ἡ πόλις τοῦ Ληξουρίου κατοικουμένη ἀπὸ 23,000 περίπου ἄτομα, μένει ἐτι πάλλουσα, ἕως οὗ ἡ Υ. Ε. παραδεχθῇ τὴν πρότασιν, τὴν ὁποίαν οἱ Κύρ. Ἰππότης Εὐδιᾶς καὶ Ἰωάννης Τ. Φορέσης, μέλη τῆς Βουλῆς ἔκαμον καὶ τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν λέγομεν, ἥτις ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν ἐπεξήγησιν, ὅτι, ἐκ τῶν 10 Ἀντιπροσώπων τῆς Κεφαλληνίας, οἱ τρεῖς νὰ ᾖναι πολῖται Ληξουρίου, οἱ δὲ λοιποὶ τοῦ Ἀργουσίου.

Οἱ Βουλευταὶ Κύρ. Εὐδιᾶς καὶ Φορέσης προτείνοντες ταῦτα ἐξέφρασαν τὴν γενικὴν γνώμην τῆς πόλεως τῶν χωρίων καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ Ληξουρίου, ἥτις ἂν πραγματικῶς ἤθελεν ἐρωτηθῇ, βέβαια ἤθελεν ἐκφρασθῇ ὅτι δέχεται μὲν ἀπαρμειώτον τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν Βουλευτῶν, ἀλλὰ νὰ δύναται τὸ ἐκλογικὸν σῶμα νὰ λαμβάνῃ καὶ ἀνώτερον ἀριθμὸν Ἀντιπροσώπων, ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Ληξουρίου, ὅσους ἤθελεν ἐπιτύχει ἀξίους τῆς ἐντολῆς ταύτης.

ἵνα δὲ μάλιστα γνωρίσῃ ἡ Υ. Ε. τὸ γενικὸν τοιαύτης θελήσεως, Σᾶς διευθύνεται ἡ παρούσα ἀναφορὰ, διὰ τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως ταύτης τολμῶσι νὰ ἱκετεύσωσι θερμῶς τὴν Υ. Ε. ὅπως εὐαρεσθῇ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς μέτρον, καθὼς Συντακτικῇ αὐτῇ, καὶ καθόσον διὰ τῆς τροπολογίσεως ταύτης, θέλει ἀφαιρεθῇ πᾶσα ἐνδεχομένη δυσάρεστος συνέπεια δημοτικῶν ἀντιζηλιῶν καὶ παθῶν.

Γινώσκει κάλλιστα ἡ Υ. Ε. ὅτι ἡ Νῆσος τῆς Κεφαλληνίας διαφέρει ἀπὸ τὰς ἄλλας τοῦ Κράτους Νήσους, διότι ἔχουσα δύο πόλεις ἐκάστη τῶν ὁποίων μὲ περιούχας καὶ χωρία, ἔχει ἐπομένως καὶ δύο Κέντρα, ἐνῶ ἐκάστη τῶν ἄλλων Νήσων μίαν ἔχουσα πόλιν, ἐν ἔχει καὶ κέντρον· οὕτω ἡ πόλις τοῦ Ληξουρίου ἔχει τὰς περιούχας ἀνω-γῆς, Μεσο-χωρίων Κάτω-γῆς καὶ

Conosce V. E. assai bene come l'Isola di Cefalonia, non è come le altre Isole dello Stato; imperocchè avendo essa due Città e pertinenze e Villaggi a ciascheduna di quelle appartenenti, ha per conseguenza anche due centri, mentre nelle altre Isole una essendo la Città unico è anche il centro.

Così la Città di Lixuri ha la pertinenza di Anoi Catoi Missocoria e Tinea, le quali comprendono 43 villaggi e Comuni, e che poi Città, e Comuni danno una popolazione di 23 milla abitanti all'incirca. Conosce ancora V. E. che questo riparto dà la metà del prodotto di passolina che tutta l'Isola estrae; e dai pubblici registri risulta, che quest'anno Lixuri coi suoi Villaggi ha dato al di là dei 10 milioni di libre.

Questo riparto è abitato da gente industriosa, da gioventù fiorente ed illuminata da uomini che rendono superba la nostra marina, ed ora trattasi di lasciarla abbandonata per l'intero.

Nelle altre Isole è solo un Tribunale, una Corte, unico Magistrato Correzionale, Civile ed Inquirente ma a Cefalonia non è così, perchè; in vista all'essere appunto due Città e quindi due Centri, vi è specialmente a Lixuri e Magistrato di Pace, e Correzionale ed Inquirente, e Tribunale Civile, e Corte Civile, oltre che vi è Dogana e Polizia e Sanità, ciò che nelle altre Isole non si riscontra.

Egli è appunto per queste ragioni che devesi fare la eccezione anche per ciò che concerne la rappresentanza; dappoichè mentre i sette decimi, degli elettori sono dal riparto di Argostoli e tre decimi appena da Lixuri, la conseguenza è chiara, che tutti i deputati veranno scelti da Argostoli; e Lixuri rimarrebbe privo di rappresentanza come trovasi attualmente abbandonato non avendo nel Consiglio Municipale chi possa promuovere i locali interessi e per cui nè illuminazione conveniente esiste ne' strade vi sono, nè la Città è monda, nè Ufficio dello Stato Civile vi è nè l'Annona è tampoco sorvegliata; e tutta questa popolazione si trova condannata a soffrire ogni cosa, e soffre Mylord con quella moderazione che l'ha sempre distinta.

Fino ad ora il Consiglio primario determinava le cose in modo che necessariamente doveano rimanere dal sinclito rappresentanti per Lixuri, dappoichè metteva nella Lista quattordici nomi di forze non eguali e tra questi vi erano nomi Li-

θινέας, ἅπαντα ταῦτα μετροῦντα 43 χωρία καὶ σχηματίζοντα μετὰ τῆς πόλεως πληθυσμὸν 23 χ. περίπου ἀτόμων.

Γινώσκει πρὸς τούτοις ἡ Υ. Ε. ὅτι τὸ διαμέρισμα τοῦτο, δίδει τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ὅλου εἰσυδήματος τῆς σταφίδος τῆς Νήσου, ἀπὸ δὲ τὰ βιβλία τοῦ Τελωνείου ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ Ληξούριον μετὰ τῶν περιοχῶν αὐτοῦ ἔδωκε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 10. ἑκατομ. λ. σταφίδος. Τὸ διαμέρισμα τοῦτο κατοικεῖται ἀπὸ ἐργολάβων λαόν, ἀπὸ ὁξύνουν καὶ πεπαιδευμένην νεολαίαν, ἀπὸ θλασσομάχους ἀνδρας· σήμερον δὲ κινδυνεύει νὰ μείνῃ τελείως παρημελημένον.

Εἰς ἐκάστην τῶν ἄλλων Νήσων ὑπάρχει ἓν Ἀστυκὸν Δικαστήριον, ἓν Πρωτοδικεῖον, ἓν Πλημμελειοδικεῖον, ἓν Εἰρηνοδικεῖον, ἓν Ἀνακριτήριον, εἰς δὲ τὴν Κεφαλληνίαν, διότι διαίρεται εἰς δύο πόλεις καὶ ἐπομένως εἰς δύο κέντρα ὑπάρχει κατ'ἐξίρεσιν εἰς Ληξούριον, Εἰρηνοδικεῖον, Πλημμελειοδικεῖον, Ἀνακριτήριον, Ἀστυκὸν Δικαστήριον, καὶ Πρωτοδικεῖον· ἐκτὸς δὲ τούτων Τελωνεῖον, Ἀστυνομία, καὶ Ὑγειονομεῖον, ἐνῶ εἰς τὰς ἄλλας Νήσους δὲν ὑπάρχει οὕτως.

Διὰ ταῦτα ὅθεν τὰ δίκαια, ἔπεται νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις καὶ διὰ τὴν ἀντιπροσώπυσιν.—Ἐπειδὴ ἐνῶ τὰ 7|10 τῶν ἐκλογέων ἀνήκουσιν εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Ἀργοστολίου καὶ μόλις τὰ 3|10 εἰς τὸ τοῦ Ληξουρίου, ἀναδείκνυται καθαρῶς, ὅτι ὅλοι οἱ Βουλευταὶ θίλει λαμβάνονται ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλιον, τὸ δὲ Ληξούριον θίλει μένει ἄνευ ἀντιπροσωπεύσεως ὡς ὑπάρχει σήμερον παρημελημένον, μὴ ἔχον εἰς τὸ Ἐγγώριον Συμβούλιον τὸν ὑπερασπίζοντα τὰ ἐπιτόπια αὐτοῦ συμφέροντα καὶ ὡς ἐκ τούτων οὔτε φωταΐαν ἀνάλογον ἔχει, οὔτε δρόμους, οὔτε καθαριότης ὑπάρχει ἐντὸς τῆς πόλεως, οὔτε Ληξιάρχην, οὔτε Ἀγορανόμον ἔχει· ἐπομένως ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶναι καταδικασμένοι νὰ πάσχωσι καὶ ὑποφέρουσι Μηλόρδ, τὰς σερήσεις ταύτας μὲ τὴν πάντοτε χαρχατηρίσασαν αὐτοὺς ὑπμονήν.

Μέχρι σήμερον διὰ μόνου τοῦ τρόπου, δι' οὗ τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον ἐκάνονιζε τὰ τῆς ἐκλογῆς, ἀπέλαβε τὸ Ληξούριον ἀντιπροσώπυσιν, διότι εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ σχηματιζόμενον κατάλογον κατεχώρει 14. ὀνόματα ἀνίσου ἠθικῆς ἐπιρροῆς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ Ληξουριῶται, οἵτινες ἀναγκασίως ἔπρεπε νὰ ἐκλεχθῶσι. Σήμερον ὅμως, ἄνευ τῆς προταγείσης ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν τροποποιήσεως, ἀδύνατον ἀποκαθίσταται νὰ λάβῃ τὸ Ληξούριον μέρος εἰς τὴν ἀντιπροσώπυσιν τῆς Κεφαλληνίας. Καὶ ἂς μὴν εἴπωσιν ὅτι τὸ Ληξούριον ζητεῖ τὴν διαίρεσιν καὶ διῃσχυρίζεται μίαν Ἀρχὴν τείνουσαν νὰ περιορίσῃ τὸ ἐλεύθερον τῶν ἐκλογῶν, διότι τοιοῦτον ἐπιχείρημα εἶναι ἀληθὲς σόφισμα, ὑπειννοχθὲν ἀνοικεῖως ὑπὸ τῶν Κυρίων Ἀρ-

αριολί i quali necessariamente doveano rimanere.

Ma al presente senza la distinzione proposta dai nostri Deputati, sarà impossibile che possano rimanere, rappresentanti alla parte di Lixuri, nè si dica che Lixuri pretende una separazione, e che sostiene un principio tendente a restringere la libertà delle nomine, siccome una tal cosa, un vero sofisma, che con poca generosità; i SS. di Argostoli portano innanzi. Veruna separazione potrà avere luogo, e veruna restrizione alle elezioni, imperocchè tutti gli elettori di Cefalonia voteranno indistintamente per tutti gli Candidati, e nella Città di Argostoli.

Voglia quindi l' E. V. non lasciare 32 milla Jonj scontentati; voglia sopprimere le rivalità municipali e gli odj eterni e le gare e le funeste conseguenze che certamente avranno luogo, senza la distinzione proposta ed assentita da una grande maggioranza dell'intero parlamento, perchè furono 23 voti contro 16 e così approvando l' E. V. le deliberazioni della Camera, renderà un atto della più rigorosa giustizia.

γροστωλιωτών. Οὐδεμία διαίρεσις οὐδὲ συστολή τῶν ἐκλογῶν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καθόσον ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς τῆς Νήσου θέλουν ἀδιακρίτως ψηφίζειν δι' ὅλους τοὺς ὑποψηφίους τῆς Κεφαλληνίας, συνερχόμενοι εἰς τὸ Ἀργοστόλιον.

Μὴ λοιπὸν, ἔξοχώτατε, ἀνεχθῆτε νὰ παραιτήσῃτε 23. γ. Ἴονας τεθλιμμένους. Καταθλίψατε τὰς δημοτικὰς συγκρούσεις καὶ τὰ ἀπέραντα μίσση, καὶ τὰς θλιβεράς συνεπείας, αἵτινες θέλουν παρακολουθήσειν, ἐὰν ἡ μνησθεῖσα τροποποίησις, προταγθεῖσα καὶ παραδεχθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, (καθόσον 23. κατὰ 16 ἐξήχθησαν ψῆφοι,) δὲν καθιερωθῇ.

Ἐπιδοκιμάζουσα δὲ ἡ Υ. Ε. τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς ἐκτελεῖ πληρέστατα τὸ δίκαιον.

3.

Σελίς 6. (τῆς ἀνελπίστου καὶ ἀδικαιολογήτου ταύτης καταφροῦς.

Εἶδαμεν ἄρθρα, ἀνέγνωμεν ἐπιστολάς· τὰ μὲν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀνέλαβον τ' ἡ παράστασιν ὅλης τῆς κοινωνίας μας, τὰ δὲ νομιζομένων νοσημόνων. — Ἐδυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι οἱ γράψαντες δὲν παριστάνουσιν οὐδὲ ἄλλους, οὐδὲ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν· ἡμεῖς ὅμως σεβόμεθα τὴν ἐχεμύθειαν καὶ ἀποφεύγομεν ὅσον ἐνεστί πᾶσαν προσώπων προσβολήν.

4.

Σελίς 8. (τῶν Ζακυνθίων Βουλευτῶν.)

Οἱ γενναῖοι καὶ εἰλικρινεῖς οὗτοι ἀδελφοί, ἐσχάθησαν πάντοτε ὑποστηρικταὶ τῶν δικαίων τοῦ Ληξουρίου. Πληροφορούμεθα ὅτι, καὶ εἰς τὴν περίστασιν τῆς μηχανευθείσης ἀποσπάσεως τῆς Ὀθνιας, πρὸς ὄφελος τοῦ Ἀργοστολίου, καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις, ὅτε κατὰ τὸ 1841· καὶ 1844 ἐγένετο τοσοῦτος λόγος περὶ δικαστηρίων Ληξουρίου, καὶ σήμερον ἔτι, ἀνεφάνησαν ἐνθερμοὶ ὑπερασπισταὶ τῶν δικαιωμάτων μας, ἔλαβον πάντοτε οἶκτον διὰ τὰ δεινὰ τοῦ Ληξουρίου. Συνεπῆς τῶν αἰσθημάτων τῶν σεβαστῶν Ἀντιπροσώπων τούτων, καὶ ἡ ἀξιότιμος Ἐφημερίς τῆς Ζακύνθου τὸ Μέλλον ἠνοιξε τὰς στήλας τῆς εἰς ἄρθρον, τοῦ ὁποῦ τὴν καταχώρησιν ἀπεποιήθη ἡ ἔνωσις. Τὸ Ληξούριον βέβαια χρεωστῇ νὰ εὐγνωμονῇ αἰωνίως, εἰς τοιαῦτα δείγματα εἰλικρινοῦς ἀγάπης.

5.

Σελίς 9. (Τοὺς κατ' αὐτοῦ ἐπιθετικοὺς κατ' ἐξαιρέσιν νόμους.)

Νόμος ῥητὸς τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, σερεῖ τοὺς κατοίκους τοῦ Ληξουρίου, τῆς ὑγιαῖς ἐκείνης ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν ἀπ' αἰῶνας καὶ ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐσεβάσθησαν, τὴν ἀρμοδιότητα, λέγομεν, τῶν δικαστηρίων. Ὁ Ληξουριώτης, εἴτε ἐνάγων Ἀργοστολιώτην, ἢ χωρικὸν Ἀργοστολίου, εἴτε ἐναγόμενος ὑπ' ἐκείνου ἢ τούτου, πρέπει νὰ δικασθῇ εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. — Ἐντεῦθεν τὸ μέγα ἄδικον καὶ σκανδαλώδες ἄτοπον, ὃ χωρικὸς τῆς Σάμου ἢ τῆς Ἐρίσου, νὰ ἐνάγῃ πληρὸς Ληξουριωτῶν εἰς τὰ ἐν Ἀργοστολίῳ Δικαστήρια!

— Ὑπάρχει ἀναικρίτητον εἰς Ληξούριον, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόπος διὰ προσωρινὴν κράτησιν τῶν ὑποδίκων· οἱ κατηγορούμενοι ὅθεν ἀδίκως σύρονται εἰς τὰς ἐν Ἀργοστολίῳ φυλάκας καὶ πάλιν κατ' ἡμέραν ἐπιστρέφουσι μὲ οἰκονομικὰ καὶ πνευματικὰ χεῖρα, πειδεύμενοι οὕτω πρὶν ἢ καταδικασθῶσιν!

6. 7.

Σελίς 9. (Τὴν παντελῇ ἔλλειψιν ἐγγωρίων ἀρχῶν.)

Οὐδεὶς δύναται νὰ ταφῇ εἰς τὴν πόλιν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ληξιάρχου — καὶ δὲν ἔχομεν — Οὐδὲν ἐγγραφὸν εἰς ἀπλοῦν χάρτην δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἄνευ τῆς προ-
συπογραφῆς ἐνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἐγγωρίου Συμβουλίου — καὶ δὲν ἔχομεν.

8.

Σελίς 9. (Τὴν οὐδὲ ἐφ' ἐνὸς μέλους κτλ.)

Οὐδεὶς Ληξουριώτης ὑπάρχει μέλος τοῦ Ἐγγωρίου Συμβουλίου. Τὸ Ληξούριον, καθὰ μᾶς ἐπληροφόρησαν, δὲν ἤξιώθη νὰ εἶδῃ τὸν νῦν Ἱπαρχον, καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν τετραετίαν, εἰμὴ ἅπαξ, ὅταν ἀπέθανεν εἰς Θεῖος αὐτοῦ καὶ ἐπεσκέφθη τοὺς συγγενεῖς του.

9.

Σελίς 9. (Ἀστυνομία.)

Καίτοι παρ' ἡμῖν Γραφεῖον Ἀστυνομίας δὲν ἔχει ὅμως οὐδεμίαν δικαιοδοσίαν. Ἐντοσούτω ὁ πτωχὸς χωρικὸς ἐργάτης, πρέπει νὰ λάβῃ ἄδειαν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα — ὁ πένης, ὅστις βιάζεται νὰ πωλήσῃ τὸν οἶνόν του, ἔχει ἀνάγκην ἀστυνομικῆς ἀδείας· ὁ πτωχὸς Θεῶν νὰ ἐξασκήσῃ εἰς τὰ δικαστήρια τὰ δικαιώματά του, ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεως πτωχείας. Ὅλοι δὲ αἱ ἄδειαι καὶ αὐταὶ αἱ μνησθεῖσαι, δίδονται εἰς τὸ Ἀργοστόλιον. Ταξίδευε, λοιπὸν, ἄθλιε πτωχέ, ταλαιπώρει, κινδύνευε, ἐξόδευε, χάνε καιρόν! Ἡ εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴκου σου Ἀστυνομία, εἶναι διὰ τὰ μάτια.

10.

Σελίς 9. (Τελωνεῖον.) Τὸ μόνον ὁπωσοῦν ἀνεξάρτητον Γραφεῖον.

11.

Σελίς 9. (Ἱγειονομεῖον.)

Ἀπλοῦν ναύτην, Θεῶν ὁ πλοίαρχος νὰ καταβιβάσῃ ἀπὸ τὸ Ναυτολόγιόν του, πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο, τὸ Ἱγειονομεῖον τοῦ Ἀργοστόλιου.

Κανὲν πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἀφῇσῃ τὸν λιμένα τῆς πόλεως Ληξουρίου, ἐξ οὗ ἔλαβε τὸ φορτεῖόν του, ἂν δὲν λάβῃ τὰ ἀποδημιακὰ ἐγγράφα αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλιον. Ἄλλα μέρη τῆς Νήσου ἔχουν πλατυτέραν δικαιοδοσίαν. Ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Εὐθυμίαν, (Πύλαρο) ἀπὸ Πισκάρδο, Ἀσσω καὶ Σάμον (ὅλα περιοχαὶ τοῦ Ἀργοστόλιου) ἀναχωροῦσι τὰ πλοῖα μὲ ἀποδημητήρια τῆς Ἀρχῆς, ἐκείνων τῶν λιμένων, ἀνηκόντων εἰς περιοχὴν εἰς τὸ Ληξούριον, ὅπου τοσαύτη γίνεται κίνησις πλοίων καὶ πλοιαρίων καθ' ἐκάστην, μία τοσοῦτον ἀσήμεντος ἄδεια δὲν δίδεται!!!

12.

Σελίς 9. (Ταχυδρομεῖον.)

Μὲ τὸ Ἱγειονομεῖον συνενεοῦται καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον. — οὐδεμία λέμβος ὑπάρχει διὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, — φθάνοντα τὰ πλοῖα εἰς Ληξούριον καὶ ἔχοντα γράμματα κατοίκων Ληξουρίου, εἶδαμεν νὰ σέλλωνται ταῦτα πρότερον εἰς τὸ Ἀργοστόλιον, καὶ πάλιν νὰ ἀντεπιστέλλωνται ἐκεῖθεν. — Εἶδαμεν φθάνον τὸ Ἀτμοκίνητον τῶν Νήσων, νὰ δίδωνται αἱ ἐπιστολαὶ εἰς τὸ Ἀργοστόλιον, μετὰ δύο ὥρας, καὶ εἰς τὸ Ληξούριον, ἕως οὗ σαλλῶσιν αὐταί, οἱ Ζακύνθιοι ἔχουσιν τὴν ἀνταπόκρισίν των. Πολλάκις ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν τὸ Ἀτμοκίνητον καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Κέρκυραν, χωρὶς ἔτι νὰ φθάσῃ ἢ γραμματόπηρα εἰς Ληξούριον!

13.

Σελίς 9. (Δημοσίων δρόμων, ἐπιτοπίων ὠραϊσμάτων κτλ.)

Διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ Ἀναγνώστης μας, ὁ μὴ γνωρίζων τὸ Ληξούριον, πείους δρόμους καὶ ποῖα ὠραῖσματα δύναται νὰ ἔχῃ, — ἃς περιέλθῃ, καὶ ἃς φρίξῃ εἰς τὸ ἄδικον, τὸν πρὸς τὸ τέλος παρακολουθοῦντα Πίνακα Α, παριστάνοντα τὸν τρόπον, δι' οὗ προβλέπονται, κανονίζονται καὶ ἐκτελοῦνται παρ' ἡμῖν τὰ δημόσια ἔργα, ἀπέναντι τοῦ κολοσσοῦ τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια δίδει ἡ Σαφίς (ἐκτὸς τῶν ἄλλων) εἰς τὸ Ἐγγωρίον Ταμεῖον διὰ δικαίωμα Δρόμων.

14.

Σελίς 9. (Τὴν οἰκτρὰν πορείαν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.)

Καθὰ εἶδαμεν ἰδίους ὀφθαλμοῖς, ἐὰν φαίνεται μικράτις πρόοδος εἰς τοὺς νέους, ἢ ἐὰν οἱ διδάσκαλοι ἐπιμελῶνται τοῦ ἔργου των, ἀποδοτέον τοῦτο εἰς μόνην τὴν ἰδίαν ἐκάστου τούτων διάθεσιν.

Τὸ ἀλληλοδιδασκικὸν Σχολεῖον ἔμεινεν εἰς διακοπὴν κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον, ἐπὶ τέσσαρους ὀλοκλήρους μῆνας, μὴ λαβοῦσαι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τὴν φροντίδα, νὰ ἐνοικιάσωσιν ἄλλην οἰκίαν, ἃμὰ οἱ στρατιῶται τῆς Α. Μ. καταλαβόντες τὸ κατάστημα, διέμεινον οἰκῶντες ἐν αὐτῷ.

ἰσχυρίζομεν ἐκ τοῦ πλησίον πόσα προσκόμματα καὶ ἐπιβούλους καταδρομὰς λαμβάνει ἡ ἐκτετακτομένη τῶν ἱερῶν βουλῶν τοῦ ἀειμνήστου Δ.ρος Πετρίτζη, — προικοδοτήσαντος τὴν πόλιν μας μὲ συστηματικὴν ποσότητα κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων, διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐνὸς Γυμνασίου.

15.

Σελὶς 9. (Ἐπολέμησαν ἀνέκαθεν τὸ συμφέρον ἡμῶν.)

Ἐπὶ τῇ περιστάσει εἴφερον εἰς χεῖράς μας ἐπιστολὴν τινα πεμφθεῖσαν ἐκ Κερκύρας πρὸς τὸν σεβαστὸν συμπολίτην ἡμῶν μακαρίτην Χαράλαμπον Φορέστην, πατέρα τοῦ μεταλλάξαντος πρὸ χρόνου τὸν βίον σεβαστοῦ, τιμίου, καὶ τὰ μᾶλλον συμπράξαντος ὑπὲρ ἡμῶν συμπολίτου μας, προερίτου δὲ ἐν τῷ ἱατρικῷ συλλόγῳ, ἀειμνήστου Ἰωάννου Κρασσᾶ, ὅτε ἀπεστάλη κατὰ 1801 εἰς Κέρκυραν ἀπὸ φιλοπάτριδας τινὰς ἡμετέρους ἀνδρας, ἵνα ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ συμφέροντα ἡμῶν. Τὴν μεταδίδομεν εἰς τύπον ἀπαράλλακτον πρὸς μαρτυρίαν ἀπρόσβλητον τῆς ἀνέκαθεν κατὰ τοῦ Ληξουρίου πάλης τῶν ἐν τοῖς ὑπουργήμασιν Ἀργοστολιωτῶν.

« Εὐγενῇ καὶ ἡγαπημένῃ Σιῶρ Χαράλαμπε.

» Ἐμαθα τὰ πάντα ὅλα ἀπὸ τὸν Σιῶρ Ἀνδρέα Κεφαλαῖ, ὁ ὁποῖος ἐστάληκε ἐδῶ εἰς Κορ-
 » φους διὰ νὰ προσπαθῇ τὴν χώρησιν τῆς χώρας μας ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Ἀργοστολίου. Βέ-
 » βαια ἡ σενοχωρία τοῦ τόπου μας εἶναι μεγάλη, διατὶ εἶναι ἀκατάπαυστος ὁ κινιγισμὸς ὅπου
 » ὑποφέρει. Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι πόσα βάσανα ἐλάδομεν ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἀργοστολίου ἀ-
 » πουκάτου εἰς τοὺς Φραντζέζους (α) ὅπου ἤθελαν νὰ μᾶς ἀσικώσουν τὴν κυδέρνησιν καὶ τὴν
 » Μαγιστράτο τῆς Ἰγίας. ἤξεύρομεν ὅλοι πόσα ἄλλα κακὰ περισσότερα ὑποφέραμεν ἀπουκάτου
 » εἰς τοὺς Ρούσσους (β). Τώρα πάλιν βλέπομεν τὰ κίνδυνα καὶ τὸν ἀφανισμόν ὅπου
 » καθημερινὰ μηχανεύονται ἐναντίον μας. Αὐταῖς ἡ παντοτινὴς ἀφορμὴ βιάζονται νὰ ἐπι-
 » θυμῶν καθ' ἑναὶ τὴν χώρησιν, ἴσως καὶ φέρῃ τὴν ἡρίν καὶ ἀνάπαυσιν εἰς τὸν τό-
 » πον μας. Ἐμεῖς ἐδῶ ἐπαρυστήσαμε τὰ πάντα ὅλα τοῦ Κόντε Σπίρου, καὶ αὐτὸς ἀγ-
 » καλὰ καὶ εἶναι τριγυρισμένος ἀπὸ θηνατοὺς ἐχθροὺς ὅπου συμποῦνε ἐναντίον μας, μ'
 » ὅλον τοῦτο μᾶς ἐφανερώσει τὴν νόμημον καὶ σεμειωμένην στράτα, ὅπου μέλει εἰς τού-
 » τῃν τὴν ὑπόθεσιν νὰ ἀκολουθήσομεν. Ἐμεῖς καταλεπτῶς τὰ γράφομεν τοῦ Σιῶρ Διμιτράκη
 » Τζανκαρόλου διὰ νὰ τὰ κάμῃ γνωστὰ τῶν συντοπίτων μας. Μέλλει ὅμως νὰ βεβαιωθῇται
 » ὅτι ἐμεῖς τώρα δὲν εἴμαστε ἢν γράτσια τοῦ Κόντε Σπίρου (Θεοτόκη) καὶ δὲν μᾶς βλέπει
 » μὲ καλὸ μάτι διατὶ μᾶς ἔχει ἢν σοσπέτο καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ τόπου μας δὲν δυ-
 » νάμεθα νὰ κάμομεν τίποτα. Χριάζεται ὅμως νὰ ἔλθουν εἰς Κορφους καὶ ἄλλα ὑποκείμενα
 » μὲ προκοῦρα τοῦ τόπου διὰ νὰ τρατάρουν τούτες τὰς ὑποθέσεις, καὶ ἔτζι θέλει τὸ δίκαιον
 » νὰ λάβουν καὶ ἄλλοι κάποιον βάρος διὰ τὴν διφύζα τοῦ τόπου. Αὐτὰ ὅλα θέλει τὰ μάθε
 » πὲρ ἐστέζο, ἀπὸ τὸν Σιῶρ Τζανκαρόλο.

» Ἡ ἀφεντιάσου Σιῶρ Χαράλαμπε ἤξεύρεις καλότερα τὰ κίνδυνα ὅπου ἐπέρασα, τὰ βᾶ-
 » σανά μου καὶ τὰ σακριφίτζια ὅπου ἰνκοντράρισα διὰ τὸν τόπον, πικρένομαι βέβαια νὰ τὸν
 » ἀκούω σὲ τέτιες θριδερὲς περιστάσεις, μὰ ἂν τὰ πράγματα πορεύονται μὲ φρονημάδα, ἐλ-
 » πίζω πῶς ἡ δυστυχίης μας θέλει τελειώσουν. (παρалаίπονται ἰδιαίτερα) δὲν ἔχω ἄλλο διὰ
 » τὰς ὥρες καὶ μὲ ὅλην τὴν στίμα τῆς ὑποσειμοῦμαι. »

« Corfù uddi 28 Agosto 1801. S. V.

« Nobile Sig. Caral Tip. Foresti. »

di lei N. G.

Der. Um. Amico e Serv.

Gio. Crassan.

16.

Σελὶς 10. (Δὲν ἐγκολπώθησαν ποτὲ τὰ ἡμέτερα.)

Μεταξὺ τῶν ἀπειρῶν ἀποδείξεων, μαρτυρουσῶν τὴν συστηματικὴν ἀντενέργειαν τῶν ἐν τοῖς ὑπουργήμασιν Ἀργοστολιωτῶν, κατὰ τῶν συμφερόντων ἡμῶν, ἀναφέρομεν τὰς ἐξῆς ἄτινας ἀ-
 παντες μαρτυροῦσι, καὶ τὰς ὁποίας ἐπορίσθημεν ἀπὸ σεβαστὰ καὶ ἐν τοῖς πράγμασιν ὑποκείμενα.

« Ὅταν κατὰ τὸ 1827 ἔτος ἐθεωρήθη ἀναγκαιοτάτη ἡ εἰς Ληξούριον ἀποκατάστασις ἐνὸς
 Εἰρηνοδίκου, οἱ Κύριοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀργοστολίου τῆς Β'. Βουλευτικῆς Συνόδου, διὰ νὰ
 μὴ δοθῇ δῆθεν προνόμιον εἰς τὸ Ληξούριον, ἐνήργησαν, ὥς ὁ Νόμος νὰ προσδιορίσῃ ὁ Δι-
 καστικὰς, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ὅτι ὁ εἰς οὗτος νὰ σχηματίσῃ εἰδικὸν διὰ τὸ Ληξούριον Δικα-
 στήριον — μόνον δὲ κατὰ τὴν εἰς Βουλευτικὴν Σύνοδον, συνεργεία Ἀντιπροσώπου Ληξουρίου
 ἐκωνομίσθη, ὥς ἐκ τῶν ὁ Δικαστῶν τῆς Κεφαλληνίας. « Εἰς θὰ ἐδρεύῃ ἐν Ληξουρίῳ καὶ
 » θὰ ἔχῃ τὴν διαχέρισιν τῆς Πολιτικῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας (La Polizia Giudiziaria
 » civile) τὴν ἐπανορθωτικὴν, ἐντὸς τῶν ὁρίων (La carcerazionale entro i limiti) καὶ τὴν
 » ἀνάκρισιν » (l' inquirenza) πρᾶξ. 38 ἀρ. 2. τῆς εἰς Β. Σ.

(α) Ἐπὶ τῆς Γαλικῆς Δημοκρατίας.

(β) Ἐπὶ τῆς Ρωσσοθωμανοκρατίας.

» Διὰ συνεργείας καὶ διὰ τὴν ἰδιοτέλειαν τῶν ἀντιπρ. τοῦ Ἀργυστολίου ἀρρήθη ἀπὸ τὰ Δικαστήρια τοῦ Ληξουρίου ἡ σωτήριος, ἐννομὸς καὶ λογικωτάτη ἀρχὴ, ἡ ἀρμοδιότης, λέγομεν, τῶν δικαστηρίων διὰ τὸν Ληξουριώτην. (Βλέπε Σημ. 5.)

» Κατὰ τὸ 1841 ἔτος οἱ Ἀντιπρόσωποι ἡμῶν βλέποντες ὅτι διὰ τῆς ἀκαμάτου ῥαδιουργίας τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀργυστολίου, ἐμποδίζετο ἡ σύγκρισις ἀνωτέρων Δικαστηρίων εἰς Ληξούριον, παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Μ. Ἀρμοστήν μὲ τὰς παραιτήσεις των καὶ μὲ διαμαρτυρήσεις. — Κατὰ δὲ τὸ 1844 ἔτος, ζῶντος καὶ ἰσχύοντος τότε τοῦ Δαλλαδέτζιμα, νέαν προσβολὴν ἔλαβον τὰ δικαστήρια, καὶ ἐν μέρει ἡ ῥαδιουργία ἐπέτυχε τῶν σκοπῶν της, διότι ἐκ τῶν δύο δικαστῶν, ἀρρήθη ὁ εἷς.

Σχολαζούσης τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1846 ἔτος ἡ Γερουσία (σχηματιζομένη ἐξ Ἀργυστολιωτῶν,) καθ' ὃ εἶχε προνόμιον νὰ συντάττῃ προσωρινούς κανονισμούς, θέλουσα νὰ ἀποσπάσῃ τὴν περιουσίαν τῆς Ὀθνιᾶς ἀπὸ τὸ διαμέρισμα τοῦ Ληξουρίου, ἀντὶ νὰ κάμῃ πρᾶξιν ἰδίαν περὶ τούτου, καὶ νὰ τὴν καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Α'. Βουλευτικὴν Σύνοδον, καθὼ διατάττει τὸ Σύνταγμα, ἀπέστειλεν ἀπλὴν μόνον ἐπιστολὴν εἰς τὴν Τοπικὴν Κυβέρνησιν, παραγγέλλουσα τὴν ἀπόσπασιν ταύτην, μὲ σκοπὸν, ὅπως ὑπεκφύγῃ τὴν ἐπίκρισιν τῆς μελλούσης Βουλῆς. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ὀξύνοος καὶ πεπαιδευμένος ἡμῶν συμπολίτης Κ. Δ.ρ Ἰωάννης Σκαλτζούνης, κατέχων θέσιν ἀναπληρωματικοῦ Δικαστοῦ, ἀπεποιήθη, εἰς ὑπόθεσιν τινα, νὰ ὑπακούσῃ, ὡς δὲν ὑπῆκουσεν, εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Γερουσίας, θεωρῶν αὐτὴν μὴ ὑποχρεωτικὴν καὶ προσβολτικὴν καθ' ἑνὸς νόμου τοῦ Κράτους. Ἐσπευσε δὲ ἀμέσως νὰ διευθύνῃ αὐτὴν παραγγέλλων εἰς τὸ Ὑπέρτατον Συμβούλιον τὴν ἀπόφασίν του, ὡς Δικαστῆς, ἐπὶ τῆς ἀνω ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν, ὅχι μόνον ἐπεκύρωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Γερουσίαν εἰδοποίησε περὶ τούτου. Τότε ἡ Γερουσία ἠναγκάσθη νὰ δημοσιεύσῃ πρᾶξιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἥτις καὶ καθυποβλήθη εἰς τὴν Α'. Συνεδ. τῆς παρακολουθησάσης Βουλ. Συνόδου. Εἰς αὐτὴν (ἐξαίρουμένου τοῦ Ἀντιπροσώπου Κυρ. Μεταξᾶ), οἱ λοιποὶ τοῦ Ἀργυστολίου Ἀντιπρόσωποι, ἔδειξαν μεγίστην προθυμίαν πάλιν κατὰ τοῦ Ληξουρίου. Ἀλλ' οἱ Ἀντιπρόσωποι τούτου βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς γενναίους Ζακυνθίους Βουλευτάς, διεκδίκησαν τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ οὕτω ἐσυσσωματώθη πάλιν τὸ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Ὀθνιᾶς μὲ τὸ διαμέρισμα τοῦτο.

» Εἰς τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Κεφαλληνίας, (τὴν ὁποίαν, οἱ Κύρ. Συντάττει τῆς Ἐφημερίδος ἡ ἔνωσις, μᾶς φέρουν ὡς ἐπιχείρημα, διὰ νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι προτιμᾶται ἡ ἱκανότης καὶ ἀρετὴ ἀδιαφόρως τῆς πόλεως εἰς ἣν εὐρίσκεται) δὲν εἶναι θαυμαστὸν, ἂν ὁ κληρὸς ἐξελέξατο τὸν σεβαστὸν καὶ ἐνάρετον Ἱερέα τότε, (νῦν δὲ Ἀρχιερέα, Σταυρουπόλεως) Κυρ. Κωνσταντῖνον Τυπάλδον (τὸν Θεολόγον ἐπονομασθέντα), καθόσον ὁ ὑπὲρ τοῦ ἐναρέτου καὶ τὰ μᾶλλον πεπαιδευμένου καὶ διαπρέψαντος τούτου ἀνδρὸς φανατισμὸς, (ὃς μᾶς συγχωρηθῇ ἡ λέξις,) ὡμίλει εἰς ὅλας τὰς καρδίας ὅλης τῆς Νήσου, καὶ καθόσον, ὡς Χριστιανοί, πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τοιαῦται ἐκλογαὶ γίνονται ἐνεργείᾳ καὶ φωτίσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πρόσθετες ὅτι εἰς τοιαύτας ἐκλογάς, ἡ συνείδησις τοῦ ἐκλογέως, διερευνᾷ ἀμερολήπτως καὶ ἀνεκδοκῶς τὴν ὁμολογουμένην ἱκανότητα, τὴν δεδοκιμασμένην ἀρετὴν, τὴν Θεοσέδειαν, καὶ εὐρίσκουσα αὐτὴν, τὴν ἀρπάζει, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὴν θέτει εἰς τὴν ὑψηλὴν τοῦ προορισμοῦ της περιουσίαν. Ἐκεῖ παύουν τὰ πάθη, ἡ ἰδιοτέλεια, ἡ ἐπιρροὴ τῶν κοσμικῶν ἐκεῖ ἕκαστος διαλογίζεται τὴν βαρύτητα τῆς Θεσεῶς του καὶ τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν ἀναδέχεται. — Ἀξιοσημεῖωτον πλὴν ἀποκαθίσταται, ὅτι ἡ Γερουσία (συνισταμένη ἐξ Ἀργυστολιωτῶν) ὅχι μόνον ἀπεδοκίμασε τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ καταχρηστικῶς ἠρμήνευσε τὸν Νόμον διότι, ἀντὶ νὰ διορίσῃ δεύτερον ἐκλογικὸν Σύλλογον τοῦ Κλήρου, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλον Μητροπολίτην, καθ' ἣν περιέσασιν ἡδύνατο ἕτερος Ἱερεὺς Ληξουριώτης γὰ τύχῃ τῆς ἐκλογῆς, παρεδέχθη διὰ Μητροπολίτην τὸν νῦν κατέχοντα τὸν θρόνον τῆς Κεφαλληνίας.

» Ἀναφέρωμεν εἰς τὴν 14 — σημ. περὶ τῆς προικοδοτήσεως τοῦ ἀειμνήστου Δ.ρος Πετρίτζη. Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐλάβομεν τὰς ἀκολούθους πληροφορίες. Σχηματισθείσης τῆς ἐπιτροπῆς (α) διὰ τῶν δικαστηρίων, πρὸς διαχείρισιν τῆς προικοδοτήσεως, εὗρεν αὕτη μυρία προσκόμματα εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐντολῆς της, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ἐπιθέσθαι τὰς χεῖράς του, ἐπὶ τῆς προικοδοτήσεως, τὸ Ὑπέρτατον Συμβούλιον καὶ ἀφαιρήσῃ οὕτω, πᾶσαν κυβερνητικὴν ἐπεμβασιν, ἡ περιουσία Πετρίτζη ἤθελεν εἶσθαι σήμερον καταναλωμένη εἰς δρόμους καὶ εἰς ὠραίσματα τοῦ Ἀργυστολίου. Ὅταν δὲ εἰς μίαν περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις ἐπρόσβλεπε τὰ δικαιώματα τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς προικοδοτήσεως, ὁ μνησθεὶς Κύριος Δ.ρ Ἰωάννης Σκαλτζούνης, εἰς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεστάλη ἐπὶ τούτου εἰς Κέρκυραν καὶ ἐκθέσας εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπεμβαίνουσα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς μνησθείσης πε-

(α) Ἡ Ἐπιτροπὴ σύγκαιται ὑπὸ τῶν Κυρ. Δ.ρ Μαρίνου Δαλλαπόρτα Προέδρου — Δ.ρ Ἰω. Σκαλτζούνη — Ἰω. Φορέστη — Σταύρου Ευδιᾶ.

ριουσίας, παρκαθίζει τὰ δικαιώματα τοῦ Ληξουρίου, ἤκουσε λόγους ἀντιχρήτους καὶ μεροληπτικούς. Εἰς μάτην ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπερτάτου Συμβουλίου. Ἐθεωρήθη αὕτη ὡς χαρτὶ ἄγραφον. Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐγένοντο εἰς τὴν Γερουσίαν, ὁ Ἀρμοστής οὕτως ἀπήντει πρὸς τὸν μνησθέντα Κύρ. Δ.ρ. Σκαλτζούνην, δι' ἐπισήμου γραπτοῦ ὑπομνήματος. « Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει » δικαιώμα νὰ ἐκτελέσῃ πλήρη τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπερτάτου Συμβουλίου· ἡ Κυβέρνησις πρέπει » νὰ περιορίσῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς εἰς μίαν ἀπλὴν ἐπαγρύπνησιν, ὅταν προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐγ- » γουρίου Συμβουλίου, δὲν θέλει λάβει ὅμως οὐδεμίαν ἀμεσον καὶ ἀπ' εὐθείας διαχείρισιν, ἐπὶ » τῆς περιουσίας Πετρίτζη! » (α)

Ἀντιπροπορούμεθα καὶ προθύμως δημοσιεύομεν, ὅτι ὁ νῦν Ὑπαρχος ἔδειξεν, ἐπὶ τοῦ ἀντικει- μένου τούτου, πάντοτε μεγίστην ἀμεροληψίαν· ὡσχύτως καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς, (Κερκυραῖος) πρὸς ὃν ἡ πόλις τοῦ Ληξουρίου, χρεωστὴ νὰ εὐγνωμονῇ, διὰ τοὺς ὅσους κατέβαλε κόπους.

Κατὰ τὸ τοσοῦτον ἰσχύουσιν; παραπέμπομεν τὸν Ἀναγνώστην εἰς τὸν πρὸς τὸ τέλος ταύτης ἐπισημασθέντα Πίνακα Β. διὰ νὰ ἴδῃ ποῶς ὁ συμμερισμὸς τῶν δύο πόλεων εἰς τὰς ὑπαλ- ληλίας τῆς Νήσου μας καὶ ποῖα ἡ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια μίξ; ἐλάχιστης καὶ οὕτω νὰ εὕρῃ τὸ Διατί.

17.

Σελὶς 11. (Διὰ τὰ πολλὰ προηγούμενα.)

Ἀνάγνωσον ἐπαναληπτικῶς τὴν προηγούμενην καὶ τὴν ἐπομένην σημείωσιν 18 καὶ κρίνον, ὡς Ἀναγνώστα!

18.

Σελὶς 11. (Διακινδυνεύει ὁ ὑποψήφιος Ληξουριώτης κτλ.)

Ἰδοὺ ἡ ἱστορικὴ πορεία τῆς ἰδιαίτερας μέχρι τῆς σήμερον ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Ληξουρίου, καθὰ κοινῶς γνωρίζεται καὶ ἀνερευνήσαντες ἐμάθομεν· ἐξ αὐτῆς ἐξάγεται πῶς, πότε καὶ ὑπὸ πόσων ἀντιπροσωπεύθη ἡ πόλις.

8 ἐλάδομεν μέχρι τῆς ἐνεστώσης, Βουλευτικῆς Συνόδου, εἰς τὰς ὁποίας, τὸ μὲν Ληξούριον ἔλαβε 14, τὸ δὲ Ἀργαστόλιον 58! ὡς ἔπειτα, Βουλευτάς. (β) Καὶ πρῶτον.

Εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐξελέξατο τὴν Α'. Βουλευτικὴν Σύνοδον, τὴν καὶ Συντακτικὴν, δὲν ἔτον οὐδεὶς Ληξουριώτης.

Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν Α'. — 1. —

Εἰς τὴν β'. — 2. ἦτοι 1 —

Εἰς τὴν γ'. — 1. — —

Εἰς τὴν δ'. — 2. — —

Εἰς τὴν ε'. — 2. — 1.

Εἰς τὴν ς'. — 2. —

Εἰς τὴν ζ'. — 2. —

Εἰς τὴν η'. — 2. —

Ἐκ τούτων ἀφαιρουμένων —

Ἐλαβε τὸ Ληξούριον Ἀντιπρόσωπον·

μεινάντα δικαιωματικῶς, ὡς μέλος ὢν τοῦ β'. Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκλεχθέντας ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.

Τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου δικαιωματικῶς καὶ 1. συμβάντος κενοῦ καὶ τοῦτον διὰ συναργείας τοῦ Ληξουριώτου μέλους τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβ., δόσαντος, ὡς ὑποψηφίους 2. Ληξουριώτας.

Ὁ εἰς ἐπὶ κενοῦ

Ὁμοίως

Ὁμοίως

2. μεινάντων δικαιωματικῶς

2. ἐκλεχθέντων ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἀπ' εὐθείας

1. μὴ λαβόμενος συναγωνισμὸν Ἀργαστολιώτου εἰς κενὸν

5. μένουσιν 9. ἐξ ὧν

5. Κατὰ συναγωνισμὸν εἰς τὰς συγχλήτους καὶ

4. ὁμοίως ἐπὶ συμβάντων κενῶν, λεγομένων ἐδῶ (Scoutri).

Καὶ ταῦτα οὕτως ἠκολούθουν, ὅταν ἡ ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντι-προσώπων, τοσοῦτον συνετέλει!

Ἵστερον ἔθεν ἀπὸ μίαν πείραν 32 ἐτῶν τοῦ ἀνεπιβόρεάστου καὶ εὐσυνειδήτου τῶν ἐκλογέων τοῦ Ἀργαστολίου!

(a) The sentence of the Council should be fully carried out: there can be no doubt that the Executive Government will decline all direct and immediate interference in the affairs of the Commission and confine his authority to a General superintendence when called on by the Municipal authority — Τοιοῦτοι οἱ λόγοι τοῦ Ἀρμοστοῦ.

(β) Δὲν ἐννοοῦμεν τοὺς Κυρ. Δ.ρ. Ν. Δαλλὰπέρταν Δ.ρ. Γ. Κατζίτην, καὶ Δ.ρ. Ν. Χα-ριτάτον οὔτινες, καὶ τοὶ ἰσχυρεῖς Ληξουριῶται, ἀποκαταστημένοι ὄντες πρὸ χρόνων πολλῶν εἰς τὸ Ἀργαστόλιον ἐλλαγίσθησαν, ὡς τοιοῦτοι καὶ ὡς τοιοῦτοι συναγωνιζόμενοι, ἔτυχον τὰς Βουλευτι-κὰς ψήφους.

Ίστερον ἀπὸ τοιαύτην σειράν τῶν ἀνέκαθεν παθημάτων τοῦ Ληξουρίου! ἄς μᾶς εἰπῶσιν, ἂν δὲν πρέπη νὰ δυσπιστῶμεν! ἂν δὲν ἔχωμεν ἀκαταμάχητα δίκαια νὰ ζητῶμεν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰδικῆς Ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Ληξουρίου!

19.

Σελὶς 12. (Ἐντὸς τῆς πόλεως.)

Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργοστολίου ὑπάρχουσιν ἀποκαταστημένοι πλεῖσται οἰκογένειαι καὶ ἄπειροι ἰδιῶται Ληξουρίῳται.

20.

Σελὶς 13. (Ἰδιον εἰσόδημα σαφίδος.)

Ὡνομάσαμεν ἴδιον τὸ εἰσόδημα τῆς σαφίδος, ἐκάστης πόλεως, διότι ἐκ τῆς σαφίδος τοῦ Ληξουρίου, μεταφέρονται εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργοστολίου, ἐν τῷ τῆς ὕψους ἀνήκει εἰς ἰδιοκτητίαν τούτου· καὶ ἡ ὁποία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν σημειωθείσαν ποσότητα 10.546.378 καὶ αἱ ἀκόλουθα ποσότητες.

1.000.000. Περίπου, ἀπὸ μικρὰς κερδοσκοπικᾶς πράξεις τῶν λεγομένων μεταπρατῶν, καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἰδιώτας διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα.

1.500.000. Ἐκ τῶν 3 ἑκατομμυρίων τοῦ εἰσοδήματος τῆς περιοχῆς Θηνιάς.

Αἱ ποσότητες αὗται δὲν καταγράφονται εἰς τὸ ἐν Ληξουρίῳ Τελωνεῖον, καθὼ ἐπιτόπιος μετακόμεσις· οὕτω ἐν καιρῷ ἐξαγωγῆς, διὰ τὸ ἐξωτερικόν, τῆς σαφίδος τῆς πόλεως Ἀργοστολίου, ἀναφαίνονται καὶ αἱ ἄνω ποσότητες. — Σημειωτέον δὲ προσέτι, ὅτι φορτόνον πλοῖον εἰς τὸ Ἀργοστόλιον, καὶ ἐλλειπούσης ποσότητος τινὸς 30—50. χ. λιτρῶν σαφίδος, πρὸς ἀποπλήρωσιν τοῦ φορτίου, ἡ ποσότης αὕτη ζητούμενη ἀπὸ τὸ Ληξούριον σέλλεται, χωρὶς νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ἐδῶ Τελωνεῖον, ἀλλὰ εἰς τὸ τοῦ Ἀργοστολίου, ὅταν φορτοθῇ—Τοιαῦται δὲ περιστάσεις συμβαίνουν συνεχῶς καὶ κατ'ἐπανάληψιν. Εὐκόλως ὅθεν ἀπατᾶται, (ὡς ἡμεῖς, ἂν δὲν μᾶς ἐπρολάμβανον) ὁ Φέλων νὰ μάθῃ τὸ ποσὸν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ Ἀργοστολίου, ἀπὸ μόνον τὸ βιβλίον τοῦ Τελωνεῖου.

21.

Σελὶς 13. (Διὰ δικαίωμα δρόμων.)

Παραπέμπουμεν τὸν Ἀναγνώστην εἰς τὴν 13 σημείωσιν, καὶ εἰς τὸν ὑπὸ Α. Πίνακα, διὰ νὰ εἶδῃ, ποία χρῆσις γίνεται τοῦ εἰσοδήματος τούτου, ὑπὲρ τοῦ Ληξουρίου.

22.

Σελὶς 15. (Διαθεσίμων μέσων.)

Ἐκ τῶν προηγουμένων ἐπεταί, κατὰ λογικὸν καὶ ὑπολογισμόν. Ὅτι τὸ Ληξούριον, ὡς πρὸς κεφάλαια.

» Ἀντέχει μέχρι τῆς τακτικῆς ἀποξενώσεως τοῦ καρποῦ του.

» Συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῆς Ναυτιλίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου του.

» Ἐξοδεύει ἄπειρα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ τὴν ναυτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Νεολογίας του. (α)

Ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τὸ τέλος Πίνακος Β'. ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ μόναι πηγαὶ τοῦ πλούτου του, εἶναι τὰ ἀνωτέρω σοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐγκολπώθη καὶ περιποιεῖται πάντοτε καὶ τακτικῶς.

Καὶ κατὰ ἀλήθειαν, ἄς εἶδῃ τις ἐκεῖ, ποῖον μέγα εἰσόδημα ἐλλείπει ἀπὸ τὸ Ληξούριον καὶ ἄς ἐννοήσῃ πόθεν τὸ Κεφαλαιοῦχον τοῦ Ἀργοστολίου.

Οἱ πολῖται τοῦ Ἀργοστολίου, (ἴσου ἀριθμοῦ καὶ ἴσης νοητικῆς ἀναπτύξεως μὲ τοὺς Ληξουρίῳτας) ἀπολαμβάνουσι κατ' ἔτος.

Ἀπὸ τὰς Ἐγχωρίους Ὑπαλληλίας	Δίς. 44,099.
Ἀπὸ τὰς Γενικὰς »	» 11,600.
Καὶ ἀπὸ συντάξεις 5 Ὑπαλλήλων	» 3,910.
Οἱ δὲ τοῦ Ληξουρίου	Δίς. 59,609.
Ἀπὸ συμμερισμὸν εἰς τὰς α'.	Δίς. 5,248. }
Ἀπὸ τὸν αὐτὸν εἰς τὰς β'.	» 1,900. }
Καὶ ἀπὸ 2 συντάξεις	» 900. }
Ὑπερτεροῦσα ποσότης διὰ τὸ Ἀργοστόλιον	Δίς. 52,561.

Οὕτω·

Τὸ Ἀργοστόλιον ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα ἑμμεσον ἀπὸ τὰς ὑπαλληλίας
Δίς. 52,561 πρὸς 0 τοῦ Ληξουρίου!

Ποῖον τέρας ἀνισότητος καὶ ἀδικίας!!!

(α) Ἄν δὲν ἐσεθώμεθα τὰς προσωπικότητας, ἠθέλαμεν ἐκθέσειν εἰς συγκριτικὸν Πίνακα καὶ τὸν εἰς τὴν παιδείαν συνγωνισμόν τῶν δύο πόλεων καὶ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ἐκάστης.

ΠΙΝΑΞ Α΄.

Δημόσιοι Δρόμοι

ψηφισθέντες υπό τῆς Εγχωρίου Αρχῆς διὰ τὸ Ληξούριον ἀπὸ 1. Αὐγούστου 1847 μέχρι 31 Ιουλίου 1849.

Α. Εξαμηνία ἀπὸ 1. Αὐγούστου 1847 μέχρι 1. Ιαννουαρίου 1848.	Α. Σ. 218	1	11	Α. Σ. 36	11	6	διὰ περὶ αὐτῶν ἀγωγῶν (condotto) Ἀγίου Σπυρίδωνος.
				„ 16	17	6	„ δρόμον μεταξὺ οἰκίας Κωζίκης καὶ Κούρτζουλα.
				„ 50			„ Επισκευὰς τῶν ἐπιλοιπῶν δρόμων.
				„ 5	3	2	„ Προσθήκην ἐπὶ τῶν ἐξωδευθεισῶν 5 οἴκων.
				„ 109	—	—	„ Δρόμον Πηγῆς, διὰ Γράβαρη καὶ Λαλαπάρτα.
Β. Εξαμηνία ἀπὸ τῆν 1. Φεβρουαρίου 1848 μέχρι 1. Ιουλίου 1848.	„ 223	2	7	Α. Σ. 36	11	6	διὰ τὸν ἀγωγὸν Ἀγ. Σπυρίδωνος.
				„ 16	17	6	„ δρόμον Κούρτζουλα καὶ Κωζίκης.
				„ 4	16	7	„ δρόμον Κεφαλλᾶ.
				„ 50			„ Επισκευὰς, ὡς ἄνω.
				„ 5	7	3	„ προσθήκην ὡς ἄνω 5 οἴκων.
				„ 109	9	9	„ δρόμον Πηγῆς.
Γ. Εξαμηνία ἀπὸ τῆν 1. Αὐγούστου 1848 μέχρι 31 Ιαννουαρίου 1849.	„ 275	8	9	Υπερτεροῦσα ποσότης			διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς β'. 6 μηνίας, ἀρκεῖται τῶν ἄνω Α. Σ. 218 1 11 . . . Α. Σ. 4 18 4
				Α. Σ. 38	8	—	„ τὸν ἀγωγὸν Ἀγίου Σπυρίδωνος.
				„ 17	14	4	„ τὸν δρόμον Κούρτζουλα καὶ Κωζίκης.
				„ 5	1	5	„ τὸν δρόμον Κεφαλλᾶ.
				„ 14	6	9	„ δρόμον Ἀρχαγγέλων.
				„ 37	18	5	„ δρόμον Ἀγ. Χαραλάμπου.
				„ 52	10	—	„ τὰς Επισκευὰς ὡς ἄνω.
				„ 109	9	9	„ τὸν δρόμον τῆς Πηγῆς.
Δ. Εξαμηνία ἀπὸ 1. Φεβρουαρίου μέχρι 31. Ιουλίου 1849.	„ 277	17	3	Υπερτεροῦσα ποσότης			διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Γ'. 6 μηνίας, ἀρκεῖται τῶν ἄνω Α. Σ. 223 2 7 . . . „ 52 6 2
				Α. Σ. 109	9	9	„ τὸν δρόμον τῆς Πηγῆς.
				„ 38	8	—	„ τὸν ἀγωγὸν Ἀγ. Σπυρίδωνος.
				„ 17	14	4	„ τὸν δρόμον Κωζίκης καὶ Κούρτζουλα.
				„ 14	6	9	„ τὸν δρόμον Ἀρχαγγέλων.
				„ 37	18	5	„ τὸν δρόμον Ἀγίου Χαραλάμπου.
				„ 60	—	—	„ Επισκευὰς.
				Υπερτεροῦσα ποσότης			διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δ'. 6 μηνίας, ἀρκεῖται τῶν ἄνω Α. Σ. 275 8 9 . . . „ 2 8 6
							Προσδιορισθεῖσα ποσότης διὰ τοὺς τελευταίους 18 μῆνας . . . Α. Σ. 59 13 —
							Καὶ προσθέσει τῶν ἀπαξ προσδιορισθεισῶν διὰ τοὺς πρώτους 6 μῆνας „ 218 1 11
							Εξάγομεν οὖν διὰ δύνάμιδι ὁλόκληρα ἔτη, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως μας, ἐξωδεύθησαν (α) Α. Σ. 64 14 2 Α. Σ. 277 11 13
							Εκ τῶν ὁποίων ἐξωδεύθησαν κατὰ τὸ α'. 6 μηνίων Α. Σ. 64 14 2
							κατὰ τὸ β'. „ „ 18 18 11
							κατὰ τὸ γ'. „ „ 24 19 10
							κατὰ τὸ δ'. „ „ 0
							Εξάγομεν οὖν διὰ δύνάμιδι ὁλόκληρα ἔτη, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως μας, ἐξωδεύθησαν „ 108 12 11

Ενῶ ἡ πόλις συνεισέφερεν κατὰ δύνάμιδι ὁλόκληρα ἔτη εἰς τὸ Επαρχικὸν Ταμεῖον διὰ δικαίωμα δρόμων ἐπὶ μόνῃ τῆς ἐταπίδος Α. Σ. 1495! — καὶ
Ενῶ μένουσιν ἀκατασκεύαστοι ἐπὶ δύνάμιδι ὁλόκληρα ἔτη οἱ δρόμοι τῆς Πηγῆς
τοῦ Κούρτζουλα καὶ Κωζίκης.
τοῦ Ἀγῶγος — τοῦ Κεφαλλᾶ.
τῶν Ἀρχαγγέλων — τοῦ Ἀγ. Χαραλάμπου.

Ποῦ λοιπὸν ἐξωδεύθησαν τὰ πλεῖα τῶν προσδιορισθέντων καὶ τὰ τῆς Συνεισφορᾶς ἡμῶν!!!.

(α) Ὡς ἐξῆλθε ὁ Ἀναγιώστης τὸ γελοῖον καὶ πονηρὸν ἐκάστου ψηφίσματος. Διὰ νὰ φαίνεται δῆθεν ὅτι κατὰ πάσας ἐξαμηνίας προσδιορίζεται κάποια ποσότης ἀριθμητικῆς μόνον βεβαιότητος καὶ μὴ προμελετημένης ὥστε σκοπὸν νὰ μὴν ἐξωδεύωνται, ἀλλὰ νὰ κάμῃ μόνον ὄγκον, ἐκπλατύνεται ἡ ἀπαξ ψηφισθεῖσα ποσότης, μὲ κάποιαν προσθήκην εἰς ἕκαστον ἐξαμηνίον. — Ἐκ τούτου εἰκάζεται, ὅτι ἐνὸς τοῦ ἐξαμηνίου δρόμοι δὲν κατασκευάζονται (καὶ τοῦτο κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐξαχρᾶται ἀπὸ ἡμᾶς) τὸ Ληξούριον δὲν θέλει λάβῃ ποτὲ οὔτε δρόμον ἄλλον, οὔτε ἐπισκευὴν. Δὲν μένει δὲν πρὸς ἕνα μῆσον ἕκαστος Ληξουριώτης νὰ λάβῃ τὸ Σακκὶ καὶ τὸ Σφυρί καὶ νὰ ἐργασθῇ ἀμοισθῇ, διότι ἄλλως οἱ ἀφθόντες μας δὲν θέλουσι ἐκτελέσειν ποτὲ τὰς ἀποράσεις των, διὰ νὰ μὴ ζητῶμεν ἄλλα.

ΠΙΝΑΞ Β.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νήσου
Κεφαλληνίας.

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρὶς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστηλλα.		
		Ληξούρ.	Αργόστ.	Ξένοι.	Ληξούρ.	Αργόστ.	Ξένων.
Ερχωρίου Κυβερνήσεως.	Υπαρχος		1		Διστηλ.	Διστηλ.	
	Γραμματεὺς		1			138. 48	
	Αρχαιοφύλαξ		1			61. 32	
	Βοηθὸς—α'. Τάξεως		1			34. 56	
	" β'. "		1			15. —	
	" β'. "		1			12. —	
	Τρεῖς Βοηθοὶ τοῦ Αρ- χειοφύλακος		3			12. —	
	Πέντε ἐγγώριοι Σύμβουλοι		5			28. 82	
	Βοηθὸς—α'. Τάξεως		1			120.	
	" β'. "	1			11. 60	15.	
	" γ'. "		2			20.	
	Θησαυροφύλαξ		1			63. 48	
Δημόσ. Εκκλησιαστικά. Ταμ.	Συμβοηθὸς	1			19. 24		
	Φύλαξ.		1			9. 24	
	Μητροπολίτης		1			107. 72	
	Γραμματεὺς		1			17. —	
	Εφημέριος Γρούσκας καὶ Αγ. Φανέντων		2			12.	
	Εἷς Ἱερεὺς διὰ τὰ Δι- καστήρια		1			10.	

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Διαμέρισμά.	Υπαλληλία.	Πατρὶς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστηλα.		
		Λιξουρ.	Αργοστ.	Εἰένοι.	Ληξουρ.	Αργοστ.	Εἰένων.
Εἰσαγγελεῖα.	Εἰσαγγελεύς			1	Δίστηλ.	Δίστηλ.	Δίστηλ
	Αντεισαγγελεύς	1			37.		90.
	Συμβοηθὸς—α'. Τάξεως	1			18.		
	„ α. „		1			15.	
	„ β. „		1			11. 56	
	Διευθυντῆς δευτερεύον- τος Σχολείου Αργ.		1			42. 32	
	Διδάσκαλος Μαθηματι- κῆς		1			32. 32	
	„ Αγγλ. Γλώσσης.			1			27. 72
	„ Ιταλικῆς			1			23. 88
	„ Ναυτικῆς		1			20.	
Δημοσία Εκπαίδευσις.	„ Καλλιγραφίας		1			15.	
	Κοσμήτωρ (Παιδονόμος)		1			10.	
	Διευθ. Δευτερ. Σχολείου						
	Ληξουρίου		1			42. 32	
	Διδάσκαλος Μαθηματι- κῆς			1			30.
	„ Αγγλ. Γλώσσης			1			27. 72
	„ Ιταλικῆς	1			23. 88		
	„ Καλλιγραφίας	1			15.		
	Κοσμήτωρ (Παιδονόμος)	1			6. 96		
	Διευθυντῆς ἀλληλοδιδ. Σχολῆς Αργ			1		20.	
	Ερμηνευτῆς			1		10.	
	Κοσμήτωρ (Παιδονόμος)			1		4.	
	Σχολ. τῆς ἐξοχῆς εἰς Αργ. 15 Διευθ. 15 . . .		15			75.	
	Σχολ. τῆς ἐξοχῆς εἰς Ληξ. 4 Διευθ. 4 . . .	3	1		15.	5.	
	Διδασκ. Σχολ. Μαντζα- βινάτα (Ληξ.)	1			27.		

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρὶς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστηλα.		
		Λιξούρ.	Υργαστ.	Ξένοι.	Λιξούρ.	Υργαστ.	Ξένων.
					Δίστηλ.	Δίστηλ.	Δίστηλ.
Υγειονομείον.	Λιμενάρχης		1			30.	
	Συμβοηθὸς		1			15. 52	
	Διευθυντὴς τῆς Καθάρσεως.		1			25. 32	
	Αρχιατρὸς		1			30. 80	
	Λνταρχιατροὶ δύο	2			36.		
	Επιφορτισμένοι Τρεῖς		3			42. 12	
	„ Ἐτερος			1			14. 4
	„ Διὰ τοὺς Φανοὺς Βαρ.		1			11.	
	„ Εἷς ἕτερος		1			8.	
	„ Εἷς Αγ. Θεόδωρον.		1			10.	
	„ Εἷς τὸν Τηλέγραφον.			1			4.
	Συνακτὴς Διμόσιος (ἄγγλος)		1			60.	
Δημοσίων Προσώδων.	Συμβοηθὸς α'. Τάξεως.		1			38. 50	
	„ α'. „		1			36. 56	
	„ β'. „		1			30.	
	„ γ'. „		1			25.	
	„ δ'. „		1			20.	
	„ ε'. „		1			20.	
	„ στ'. „		1			20.	
	Επὶ τοῦ Χαρτοσήμου		1			20.	
	Επιθεωρητὴς τῶν ἐγγράφων		1			20.	
	Αρχαιοφύλαξ		1			11. 60	
	Φύλακες α'. Τάξεως		2			23. 16	
	„ β'. „		6			60.	
	Επιφορτισμένος εἰς Ληξούριον		1			20.	
	Φύλαξ.		1			10.	
	Ομοῖος			1			10.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Ακαδημία Αθηνών Διαμέρισμα.		Υπαλληλία.	Παρίς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοσία εἰς Δίστηλλα.		
			Λήξουρ.	Αργοστ.	Ξένων.	Λήξουρ.	Αργοστ.	Ξένων.
						Δίστηλ.	Δίστηλ.	Δίστηλ.
Δημοσίων Προσόδων.	Δημοσίων Προσόδων.	Επιφορτισμένος Αγίας		1			23. 8	
		Εὐθυμίας		2			19. 16	
		Φύλαξ		1			15. .	
		Επιφορτισμένος Ἀσσου.		1			9. 60	
		Φύλαξ		1			14. 44	
		Επιφορτισμένος Φισκαρ-		1			9. 60	
		δου		1				
		Φύλακες		1				
		Επιφορτισμένος Σάμου.						
		(ἐλλείπει)						
Δημοσίων ἔργων.	Δημοσίων ἔργων.	Φύλαξ		1			9. 60	
		Συμβοηθὸς		1			13. 88	
		Γυνή συμβοηθὸς		1			8. 98	
		Επιφορτισμένος		1			4. 16	
		Διευθυντῆς		1			30. .	
		Μηχανικὸς		1			20. .	
		Συμβοηθὸς α'. Τάξεως.		1			15. .	
		Βοηθὸι β'.		4			52. 16	
		Ἄλλος β'.	1			13. 4		
		Συμβοηθὸς γ'.		1			10. 3	
Αγορὰ	Αργ. Δάσους.	Διευθυντῆς (ἐλλείπει)						
		Συμβοηθὸν τοῦ Διευ-						
		θυντοῦ		4			50. .	
		Λογίας		1			10. .	
		Συμβοηθὸς		1			10. .	
		Φύλαξ		1			8. .	

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Διαμέρισμα.	Υπαλληλία.	Πατρὶς τῶν ὑπαλλήλων.			Μηνιαία Μισθοδοσία εἰς Δίστηλλα.		
		Ληξουρ.	Αργοστ.	Ξένων.	Ληξουρ.	Αργοστ.	Ξένων.
Δεσμο-Ληξιαρ- τηρίων. χείου. κτημάτων.	Εν μέρος τῆς Επιτρο- πῆς τῶν Δημ. κτημά- των		1			20.	
	Συμβοηθὸς		1			12.	
	Συμβοηθὸς τοῦ Ληξι- αρχείου		1			10.	
	Ομοίως	1			10.		
	Φύλαξ			1			28. 26
	Συμβοηθὸς	1			11. 56		
	Υποφύλακες		8			74. 88	
	Διευθυντῆς			1			87.
	Συμβοηθὸς α'. Τάξεως.		1			70.	
	Μοίραρχος.		1			18. 24	
Αστυνομίας.	Μοίραρχος			1			18. 24
	Υπομοίραρχος		2			28. 24	
	Ετεροι (εἰς ἐλλείπει).			2			28. 8
	Λοχίας.		4			56. 16	
	Υπολοχίας		5			52.	
	Χωροφύλακες		61			571. 57	
	Χωροφύλακες	1			9. 37		
	Αστυφύλακες		30			225. 90	
	Κλητῆρες.		14			114. 44	
	Ομοίως	4			32. 72		

Εκ τοῦ Πίνακος τοῦτου.

Αφαιρουμένων τῶν ὑπαλληλιῶν τῶν ξένων, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποί-
ω ὑπάρχουσι κατὰ νόμον προσδιορισμέναι καὶ λαμβάνοντες τὰς τῶν
λαμπῶν ἐξάγομεν.

Ὅτι οἱ μὲν Αργοστολιῶται κατέχουσι 268 ἐπιτοπίους θέσεις ἐξ ὧν
πείζονται κατὰ μῆνα Δίστ. 3,574 καὶ κατ' ἔτος Δίστ. 44,099.

Οἱ δὲ Ληξουριῶται κατέχουσιν 29 ὁμοίας, ἐξ ὧν
πείζονται κατὰ μῆνα Δίστ. 437,42. καὶ κατ'
ἔτος Δίστ.

5,248

Εκτὸς τούτων

Οἱ πρῶτοι ἀπολαμβάνουσι κατ' ἔτος ἀπὸ Γε- νικὰς θέσεις	Δίστ. 11,600
Οἱ δεῦτεροι ὁμοίως	„ 1,900

ὥσαύτως

Οἱ πρῶτοι ἀπὸ 5 Συντάξεις ὑπαλλήλων.	Δίστ. 3,910.
Οἱ δεῦτεροι ἀπὸ 2 ὁμοίας	„ 900.

ὥστε.

Οἱ Αργοστολιῶται ἔχουσι χρονικὸν εἰσόδημα.	{	ἀπὸ ἐπιτοπίους θέσεις	Δίστ. 44,099.
		ἀπὸ γενικαὶ	„ 11,600.
		ἀπὸ Συντάξεις	„ 3,910.

Δίστ. 59,609.

Οἱ Ληξουριῶ- ται ὁμοίως.	{	ἀπὸ ἐπιτοπίους	Δίστ. 5,248.
		ἀπὸ Γενικὰς	„ 1,900.
		ἀπὸ Συντάξεις	„ 900.

Δίστ. 8,048 ! ! !

Π Ι Ν Α Ε Γ.

Ε Ξ Α Γ Ω Γ Η.

Ἐκ τῆς Σταφίδος τῆς Κεφαλληνίας, ἡ μερίς τοῦ Ληξουρίου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συγκομιδῆς, μέχρι τῆς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῆς αὐτῆς, μένει ἐντὸς τοῦ Ληξουρίου, δυνάμει τῶν ἐπιτοπίων Κεφαλαίων. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει οὔτε ξένος οὔτε Ἀργοστολιώτης παραγγελιοῦχος ἢ κερδοσκοπός. Εἰς δὲ τὸ Ἀργοστολίον ἐκτὸς τῶν Ἰθαγενῶν κερδοσκόπων, εἶναι καὶ παραγγελιοῦχοι ξένοι καὶ κερδοσκόποι — παραγγε-
λιοῦχοι Ληξουριῶται, ὡς ἔπεται.

- 1 Βάρη Χάγκοκ καὶ συντρ.
- 2 Πέτερ Κλάρκ καὶ συντρ.
- 3 Γεώργιος Σάββα.

ἢ ξένοι.

- 1 Ἀγγελος Μενάγιας.
- 2 Γεράσιμος Πανᾶς.

(Ἀργοστολιῶται.)

Ληξου-
ριῶται.

- 1 Ἀγγελος καὶ Αδ. Ρωμάνου.
- 2 Ἀγγελος Κεφαλλᾶς.
- 3 Γρηγόριος Πυλλαρινός.
- 4 Παναγῆς καὶ υἱοὶ Λυκούδης.

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η.

Ἡ ἀξία τῶν εἰσυχθειστῶν πραγματειῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, εἰς Ἀποικιακά, ὑφάσματα, χειροτεχνήματα, Δημητριακὰ καὶ ἄλλα, ἀνέβη εἰς
Ἀρεαίσις, ἀξία ζῶων ἀνήκουσα εἰς χωριστὸν ἐμπορικὸν σύλλογον,
Λ. Σ. 175. 966.
,, 13. 624.

Λ. Σ. 162. 342.

Καὶ προσθέσει, ἀξία τῶν ὧτων ἀπὸ τῆς Συναδελφῆς Νήσου εἰσάγονται, ὡς ἔγγιστα (α.) ,, 15,000

Λ. Σ. 177. 342. ἔξ ὧν

Λ. Σ. 86. 183 ἢ Δίστ. 418,000 τὰ Δημητριακὰ
,, 91. 159. ἢ Δίστ. 442,000 διὰ τὰ λοιπὰ.

Ἐχομεν ἀξίαν ἐμπορικῶν γύρου. Δίστ. 860,000

Εἰς ὃν συναγωνίζονται. Καταστήματα ἐμπορεύμενα χοντρικῶς (en Gros.)

- 1 τῶν Κυρίων Παναγῆ Φωκᾶ Παγουλάτου.
- 2 Παύλου Φωκᾶ Αλεξανδράτου.
- 3 Μιχαὴλ Φωκᾶ.
- 4 Γερασίμου Ραζῆ Λουκάτου.
- 5 Γερασίμου Πανᾶ.
- 6 Ἰωάννου Σβορώνου.
- 7 Σπυρίδωνος Βιλαχμάκη.
- 8 Ἀδελφῶν Φιλιππίδη.
- 9 Ἰωάννου Παριστιάνη.

ἢ ξένοι.
(β) Ἀργοστολιῶται.
ἢ Λυβυαῖοι.

Εὐαγγέλη Μικροκεφάλου

ἢ ξένοι.

Ληξουριῶται.

- 1 τῶν Κυρίων Ἀγγέλου καὶ Αδ. Ρωμάνου.
- 2 Γρηγορίου Πηλλαρινοῦ.
- 3 Αθ. καὶ Ρ. Μπασιᾶ.
- 4 Ἀγγέλου Κεφαλλᾶ.
- 5 Παν. καὶ υἱὸν Λυκούδης.
- 6 Παναγῆ Φλαγγίνη.
- 7 Νικολάου Πετρίτζη.
- 8 Νικολάου Δαλλαπόρτα.
- 9 Παναγῆ Αντίππα.
- 10 Γερασίμου Φερεντίνου.

Καὶ τὸν ὅποιον συμμερίζονται Ἐργαστήρια διὰ τὴν ἐκ διαλειμμάτων κατανάλωσιν (an detail.)

Ε Ι Σ Α Ρ Γ Ο Σ Τ Ο Λ Ι Ο Ν.

- 1 τῶν Κυρίων Νικολάου Μπέρπουλου.
- 2 Γεωργίου Ψαροῦ.
- 3 Παύλου Κομποθέκη.
- 4 Εὐαγγέλη Βλέσσα.
- 5 Χρήστου Βλάχου.

Ἀργοστολιῶται.

- 1 τοῦ Κυρίου Δημ. Σμυρνάου.
- 2 τῆς Κυρίας Μαριάννης Σταλόμενης.

ἢ ξένοι.

Ληξουριῶται.

- 1 τῶν Κυρίων Αγ. καὶ Αδ. Ρωμάνου.
- 2 Παναγῆ Φλαγγίνη.
- 3 Χαρ. Χαλικακῆς.
- 4 Ἀνεψιῶν Αὐλίου.
- 5 Ἀδελφῶν Βουλισμᾶ.
- 6 Ἀδελφῶν Μοσχόπουλου.
- 7 Ἀγγέλου Κεφαλλᾶ.

Ε Ι Σ Λ Η Ξ Ο Υ Ρ Ι Ο Ν.

- 1 τῶν Κυρίων Παναγῆ καὶ υἱὸν Λυκούδης.
- 2 Ἀδελφῶν Κωνσταντακίου.
- 3 Ἀνδρέου Γερολιάνου.
- 4 Μάρκου Κρασσᾶ.
- 5 Νικολάου Κατσιῆτη.
- 6 Κρασσᾶ καὶ Στελλάτου.
- 7 Ρώκου Κεφαλλᾶ.
- 8 Αδ. Τ. Αλεξανδράτου.

ἢ ξένοι.

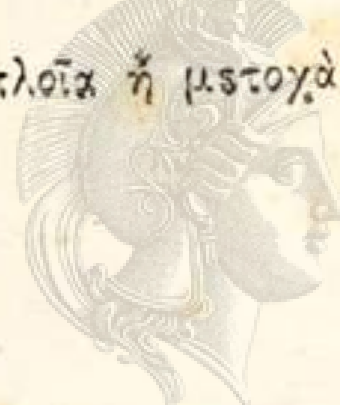
Ἀπαντες
Ληξουριῶται.

- 9 Κρασσᾶ καὶ Μοντεσάντου.
- 10 Σάββα Λοβέρδου.
- 11 Ἀνδ. Μάνεση.
- 12 Βασιλείου Μαζαράκη.
- 13 Κυρ. Κυράγγελου.
- 14 Γερ. Φαρχαλοῦ.
- 15 Σάβ. Αὐλίου.

Σημειωταῖον — Δὲν συμπαλαμβάνομεν εἰς τὴν καταγραφὴν ταύτην τὰ πρὸς ἐκ διαλειμμάτων κατανάλωσιν τῶν Δημητριακῶν Ἐργαστήρια καὶ διὰ τὰς δύο Πόλεις.
Οὕτω

Εὐρίσκομεν συναγωνιστὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν δύο Πόλεων εἰς τὸ Ενεργητικὸν καὶ παθητικὸν ἐμπόριον τῆς Νήσου μας.
Διὰ μὲν τὸ χοντρικῶς 14. πρὸς 11—ἢ 70—πρὸς 60 3/4 0/0—
Διὰ δὲ τὸ ἐκ διαλειμμάτων 23. πρὸς 5—ἢ 115—πρὸς 25 0/0—

(α) Εἰθέσαμεν ὡς ἔγγιστα τὴν ἀξίαν τῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν Νήσων εἰσερχομένων εἰδῶν, καθ' ὅσον τὸ τελωνεῖον, πληρωθὲν ἀπαξ, εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς, δὲν καταγράφει αὐτὰς ἐν καιρῷ εἰσόδου.
(β) Εἰχωρίσαμεν τοὺς Ἀργοστολιώτας ἀπὸ τοῦ ἐκ Λυβυθῶ, καθ' ὅσον οἱ πλεῖστοι τούτων καὶ τινὲς τῶν πρώτων ἔχοντες ἢ πλοῖα ἢ μετοχάς, εἰς αὐτὰ δὲν κάμνουν παρὰ ἐμπόριον Δημητριακῶν, οὐδόλως σχεδὸν μετερχόμενοι τὸ λοιπὸν ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.

ΕΙΣΥΛΟΓΗ

(Υπολογισμός)

ΕΙΣΥΛΟΓΗ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΥΛΟΓΗ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΥΛΟΓΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΙΣΥΛΟΓΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΙΣΥΛΟΓΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΥΛΟΓΗ

ΕΙΣΥΛΟΓΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023482

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

